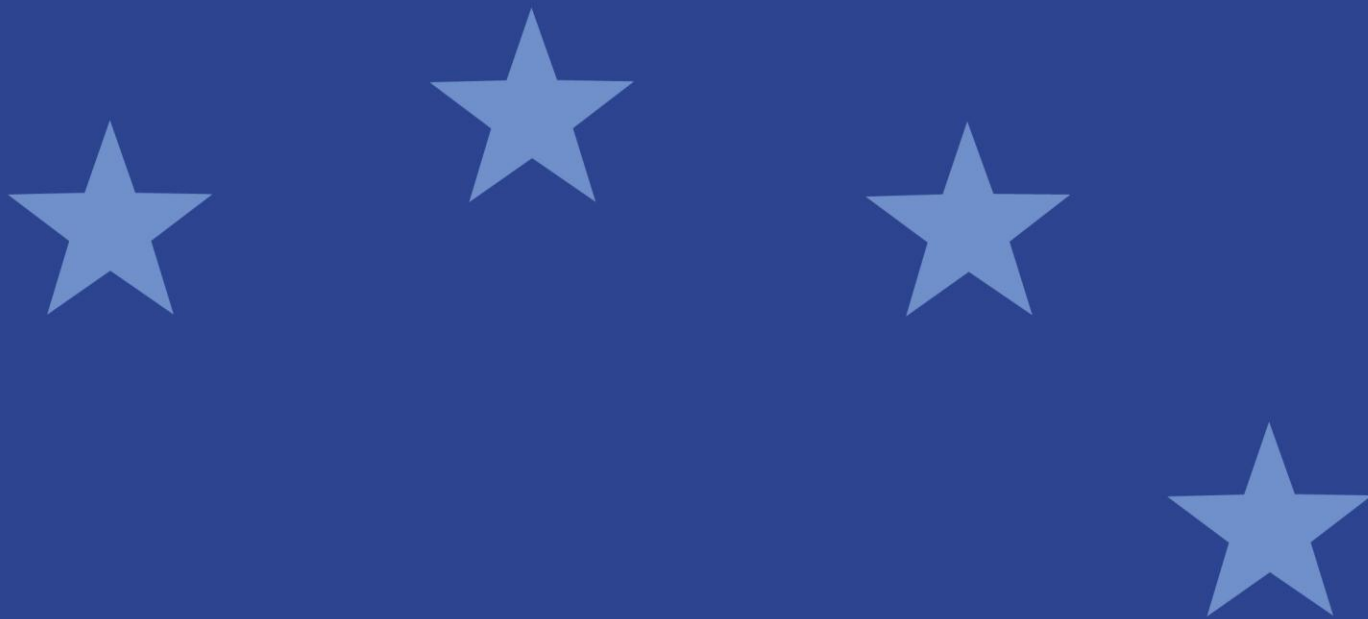

Smernice

Smernice za preišljene politike prejemkov na podlagi direktive o UAIS

Vsebina

I.	Področje uporabe	4
II.	Opredelitev pojmov	4
III.	Namen	6
IV.	Obveznosti v zvezi s skladnostjo in poročanjem	6
V.	Smernice o prejemkih, zajetih s temi smernicami	6
VI.	Smernice za opredelitev kategorij zaposlenih, zajetih s temi smernicami	8
VII.	Smernice o sorazmernosti	10
VII.I.	Sorazmernost na splošno	10
VII.II.	Sorazmernost glede na različne značilnosti UAIS	11
VII.III.	Sorazmernost glede na različne kategorije zaposlenih	12
VIII.	Smernice za UAIS, ki so del skupine	12
IX.	Smernice o finančnem stanju UAIS	13
X.	Smernice o upravljanju prejemkov	13
X.I.	Upravni organ	13
X.I.I	Oblikovanje, odobritev in nadzor politike prejemkov	13
X.I.II	Prejemki članov upravnega organa in nadzorne funkcije	14
X.I.III	Vključevanje delničarjev	14
X.I.IV	Pregled izvajanja politike prejemkov	15
X.II.	Odbor za prejemke	15
X.II.I	Ustanovitev odbora za prejemke	15
X.II.II	Sestava odbora za prejemke	16
X.II.III	Vloga odbora za prejemke	16
X.II.IV	Postopek in zahteve poročanja odbora za prejemke	17
X.III.	Nadzorne funkcije	18
X.III.I	Vloge nadzornih funkcij	18
X.III.II	Prejemki nadzornih funkcij	18
XI.	Smernice o splošnih zahtevah za usklajevanje tveganja	19
XI.I.	Splošna politika prejemkov, vključno s pokojninsko politiko	19
XI.II.	Posebne pokojninske ugodnosti	20
XI.III.	Odpravnina	20
XI.IV.	Osebno zavarovanje pred tveganji	20
XII.	Smernice o posebnih zahtevah za usklajevanje tveganja	21
XII.I.	Popolnoma prožna politika variabilnih prejemkov	21
XII.II.	Usklajevanje variabilnih prejemkov s tveganjem	21
XII.II.I	Postopek usklajevanja tveganja	21
XII.II.I.I	Postopek merjenja uspešnosti in tveganja	21
XII.II.I.II	Postopek dodelitve	22
XII.II.I.III	Postopek izplačil	22
XII.II.II	Skupne zahteve za postopek usklajevanja tveganja	22
XII.II.II.I	Časovni okvir	22
XII.II.II.II	Merjenje stopenj tveganja in uspešnosti	22
XII.II.II.III	Kvantitativni in kvalitativni ukrepi	23
XII.II.II.IV	Ukrepi presoje	23
XII.II.III	Merjenje tveganja	23
XII.II.IV	Merjenje uspešnosti	24
XII.II.IV.I	Kvalitativni/kvantitativni ukrepi	24
XII.II.IV.II	Relativna/absolutna in notranja/zunanja merila	24
XII.III.	Postopek dodelitve	25

XII.III.I	Določitev in razdeljevanje skupnih sredstev	25
XII.III.II	Prilagoditev zaradi tveganja v postopku dodelitve	25
XII.III.II.I	Kvantitativna predhodna prilagoditev zaradi tveganja	26
XII.III.II.II	Kvalitativna merila za predhodno prilagoditev zaradi tveganja	26
XII.IV.	Postopek izplačil	26
XII.IV.I	Neodloženi in odloženi prejemi	26
XII.IV.I.I	Časovni okvir in dospelost	26
XII.IV.I.II	Točka dospelosti	27
XII.IV.I.III	Delež za odlog	27
XII.IV.I.IV	Časovni razpon med koncem obračunskega obdobja in dospelostjo odloženega zneska	27
XII.IV.II	Gotovina v primerjavi s finančnimi instrumenti	27
XII.IV.II.I	Vrste finančnih instrumentov	27
XII.IV.II.II	Politika zadržanja	28
XII.IV.II.III	Minimalni delež finančnih instrumentov in njihova časovna porazdelitev	29
XII.IV.III	Naknadna vključitev tveganja za variabilne prejeme	30
XII.IV.III.I	Eksplisitne naknadne prilagoditve zaradi tveganja	30
XII.IV.III.II	Implicitne prilagoditve	31
XII.IV.III.III	Možnost popravkov navzgor	31
XII.V.	Skladnost nekaterih struktur prejemkov z zahtevami za uskladitev variabilnih prejemkov s tveganjem ter postopek dodelitve in izplačil	31
XIII.	Smernice o razkritju	32
XIII.I.	Zunanje razkritje	32
XIII.I.I	Posebne in splošne zahteve za razkritje	32
XIII.I.II	Politika in prakse	32
XIII.II.	Notranje razkritje	33
Priloga I	Korelacijska tabela Priporočilo/direktiva o UAIS	34
Priloga II	Opredelitev načel o prejemkih, ki so vključena v direktivo o UAIS	35
Priloga III	Shematski prikaz nekaterih mehanizmov odložitve	43

I. Področje uporabe

Kdo?

1. Te smernice se uporabljajo za upravitelje alternativnih investicijskih skladov (v nadaljnjem besedilu: UAIS) in pristojne organe.

Dokler bodo še veljale nacionalne ureditve iz člena 42 direktive o UAIS, se bo za ne-EU UAIS, ki profesionalnim vlagateljem tržijo enote ali deleže AIS v državah članicah brez enotne licence, uporabljalo samo poglavje XIII (Smernice o razkritju) teh smernic. Za te ne-EU UAIS se bo celoten sklop določb o prejemkih iz teh smernic začel uporabljati od datuma prenehanja veljavnosti nacionalnih ureditev iz člena 42 direktive o UAIS, ko bo kot edina in obvezna ureditev, veljavna v vseh državah članicah, začela veljati ureditev z enotno licenco iz členov od 37 do 41 direktive o UAIS, ki je določena v delegiranem aktu Komisije iz člena 68(6) direktive o UAIS.

2. V skladu s členom 5 direktive o UAIS so UAIS, za katere veljajo načela o prejemkih, v teh smernicah bodisi zunanji upravitelji bodisi, kadar pravna oblika AIS omogoča notranje upravljanje in kadar se vodstveni organ AIS odloči, da ne bo imenoval zunanjega UAIS, sam AIS. Za AIS, ki niso notranje upravljani in imajo imenovanega zunanjega UAIS, ne veljajo načela o prejemkih iz direktive o UAIS in teh smernic. So pa za te AIS upoštevana načela o prejemkih iz *Priporočila*, kot tudi za UAIS, ki so upravičeni do izključitev in izjem iz členov 2 oziroma 3 direktive o UAIS, kolikor spadajo v opredelitev „finančnega podjetja“ iz odstavka 2(1) *Priporočila*. Priloga I k tem smernicam vsebuje korelacijsko tabelo, v kateri so v strnjeni obliki navedena načela iz *Priporočila*, ki so upoštevana v direktivi o UAIS.

Kaj?

3. Te smernice se uporabljajo v zvezi s politikami in praksami prejemkov za UAIS in njihove *zaposlene s posebno naravo dela*. Priloga II k tem smernicam podrobneje določa, katere smernice se uporabljajo za UAIS na splošno in katere samo za njihove *zaposlene s posebno naravo dela*.

Kdaj?

4. Te smernice se v skladu s prehodnimi določbami direktive o UAIS uporabljajo od 22. julija 2013.

II. Opredelitev pojmov

Razen če ni drugače določeno, imajo pojmi, uporabljeni v Direktivi 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010¹ (v nadaljnjem besedilu: direktiva o UAIS) ter delegiranih aktih, ki jih je Komisija sprejela v skladu z določbami direktive o UAIS, v teh smernicah enak pomen. Poleg tega se v teh smernicah uporabljajo naslednje opredelitve:

---

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:174:0001:0073:SL:PDF>.

<i>Priporočilo</i>	Priporočilo Komisije 2009/384/ES z dne 30. aprila 2009 o plačnih politikah v sektorju finančnih storitev. ²
<i>zaposleni s posebno naravo dela</i>	kategorije zaposlenih, vključno z višjim vodstvom, nosilci tveganja, <i>nadzornimi funkcijami</i> in vsemi delavci, ki jih celotni prejeti prejemki uvrščajo v isto <i>plačno skupino</i> kot višje vodstvo in nosilce tveganj, katerih poklicne dejavnosti imajo bistven vpliv na profil tveganja UAIS ali profile tveganja AIS, ki jih upravlja, in kategorije zaposlenih subjekta(-ov), na katere je UAIS prenesel dejavnosti upravljanja premoženja ali obvladovanja tveganja in katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profile tveganja AIS, ki ga UAIS upravlja.
<i>nadzorne funkcije</i>	zaposleni (razen višjega vodstva), odgovorni za obvladovanje tveganj, skladnost, notranjo revizijo in podobne naloge znotraj UAIS (npr. glavni finančni direktor, kolikor je odgovoren za pripravo računovodskih izkazov).
<i>plačna skupina</i>	razpon celotnih prejemkov posameznega zaposlenega iz kategorij višjega vodstva in nosilcev tveganj – od zaposlenega z najvišjimi prejemki do zaposlenega z najnižjimi prejemki v teh kategorijah.
<i>finančni instrumenti</i>	enote ali deleži AIS, ki jih upravlja UAIS, ali enakovredni lastniški deleži (za AIS, ki izdajajo samo enote, vključno s finančnimi instrumenti, vezanimi na enoto), odvisno od pravne strukture zadevnih AIS in njihovih pravil upravljanja ali akta o ustanovitvi, ali na deleže vezani instrumenti ali enakovredni negotovinski finančni instrumenti.
<i>malus</i>	dogovor, na podlagi katerega lahko UAIS prepreči dospelost celote ali dela zneska odloženega prejemka, dodeljenega glede na rezultat tveganj ali uspešnost UAIS kot celote, poslovne enote, AIS in, če je mogoče, zaposlenega. Malus je oblika naknadne prilagoditve zaradi tveganja.
<i>vračilo sredstev</i>	<i>prejetih</i> pogodbeni dogovor, v okviru katerega se zaposleni strinja, da bo v določenih okoliščinah lastništvo nad zneskom prejemkov vrnil UAIS. To lahko velja za vnaprej izplačane in odložene variabilne prejemke. Če se nanaša na rezultate tveganja, je vračilo prejetih sredstev oblika naknadne prilagoditve zaradi tveganja.
<i>nadzorniška funkcija</i>	zadevne osebe ali organ ali organi, ki so odgovorni za nadzor višjega vodstva UAIS ter za ocenjevanje in redno pregledovanje ustreznosti in učinkovitosti postopka upravljanja tveganj ter politik, ukrepov in postopkov, vzpostavljenih zaradi izpolnjevanja obveznosti iz direktive o UAIS. Pri UAIS, ki glede na velikost, notranjo organizacijo in naravo ter obseg in kompleksnost svojih dejavnosti ali pravno strukturo nimajo posebne nadzorniške funkcije, je treba nadzorniško funkcijo razlagati kot člana ali člane <i>upravnega organa</i> , ki opravljajo te funkcije.
<i>upravni organ</i>	vodstveni organ UAIS.

---

² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:120:0022:0027:SL:PDF>.

<i>obdobje zadržanja</i>	obdobje, v katerem variabilnih prejemkov, ki so že dospeli in bili izplačani v obliki <i>finančnih instrumentov</i> , ni mogoče prodati.
<i>obračunsko obdobje</i>	obdobje, v katerem se ocenjuje in meri uspešnost zaposlenega za namene določitve njegovih prejemkov.
<i>obdobje odložitve</i>	obdobje odložitve je obdobje, v katerem se variabilni prejemek po koncu <i>obračunskega obdobja</i> odloži.
<i>točka dospelosti</i>	znesek prejemkov dospe, ko zaposleni prejme plačilo in postane pravni lastnik prejemkov. Ko prejemki dospejo, razen določb o <i>vračilu prejetih sredstev</i> niso mogoče eksplicitne naknadne prilagoditve.

III. Namen

5. Namen teh smernic je zagotoviti skupno, enotno in dosledno uporabo določb o prejemkih iz členov 13 in 22(2)(e) in (f) direktive o UAIS ter Priloge II k navedeni direktivi.

IV. Obveznosti v zvezi s skladnostjo in poročanjem

Vloga teh smernic

6. Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 uredbe o ESMA³. Pristojni organi in udeleženci na finančnem trgu si morajo v skladu s členom 16(3) uredbe o ESMA prizadevati za upoštevanje teh smernic in priporočil.

7. Pristojni organi, za katere veljajo te smernice, jih morajo upoštevati tako, da jih vključijo v svoje nadzorne prakse, tudi če so posamezne smernice v dokumentu namenjene zlasti udeležencem na finančnem trgu.

Zahteve v zvezi z obveščanjem

8. Pristojni organi, za katere veljajo te smernice, morajo organ ESMA obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa organu ESMA v dveh mesecih od datuma objave prevodov sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če do tega roka ne prejme obvestila, se šteje, da pristojni organi ne ravnajo v skladu s smernicami. Obrazec za pošiljanje obvestil je na voljo na spletni strani ESMA.

9. Obveznost obveščanja o ravnanju v skladu s temi smernicami ne velja za UAIS.

V. Smernice o prejemkih, zajetih s temi smernicami

10. Izključno za namene teh smernic in Priloge II k direktivi o UAIS prejemki vključujejo:

- (i) vse oblike plačil ali nadomestil, ki jih izplačuje UAIS,

---

³ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES.

(ii) vsak znesek, ki ga AIS plača sam, vključno s spodbujevalno provizijo, in

(iii) vsak prenos enot ali deležev AIS,

v zameno za poklicne storitve, ki jih opravljajo *zaposleni s posebno naravo dela* UAIS.

Za namene točke (ii) tega odstavka je treba plačila (razen povračil stroškov in izdatkov), ki jih AIS nakaže neposredno UAIS za poklicne storitve, ki jih opravijo zadevne kategorije njegovih zaposlenih, s čimer se prepreči izogibanje zadevnim predpisom o prejemkih, šteti za prejemke v smislu smernic in Priloge II k direktivi o UAIS.

11. Vse prejemke je mogoče razdeliti na fiksne prejemke (plačila ali nadomestila brez upoštevanja meril uspešnosti) ali variabilne prejemke (dodatna plačila ali nadomestila, ki so odvisna od uspešnosti, v nekaterih primerih pa tudi od drugih pogodbenih meril). Obe sestavini prejemkov (fiksna in variabilna) lahko vključujeta denarna plačila ali nadomestila (kot so gotovina, delnice, opcije, ukinitvev posojil zaposlenim ob odstavitvi z delovnega mesta, pokojninski prispevki, prejemki, ki jih AIS plačuje na primer na podlagi modelov spodbujevalne provizije) ali nedenarna (posredna) nadomestila (kot so popusti, dodatne ugodnosti ali posebni dodatki za avtomobil, mobilni telefon itd.). Iz te opredelitve prejemkov za namene posebnih zahtev glede prejemkov iz direktive o UAIS v zvezi z usklajevanjem tveganja je mogoče izključiti vzporedna plačila ali nadomestila, ki so del splošne politike, ki ni diskrecijska in se uporablja v celotnem UAIS, in nimajo nikakršnih spodbujevalnih učinkov v smislu prevzemanja tveganj.
12. Nobena od določb o prejemkih, navedenih v teh smernicah, se ne bi smela uporabljati za plačila, ki jih AIS nameni neposredno kategorijam zaposlenih iz odstavka 2 Priloge II k direktivi o UAIS in so sestavljena iz sorazmernega donosa morebitnih naložb teh zaposlenih v AIS. Dobiček od naložb zaposlenih v AIS je izvzet iz določb o prejemkih samo, če naložba pomeni dejanski izdatek za zaposlenega (to pomeni, da se posojila, ki jih UAIS dodeli zaposlenemu, da se omogoči skupna naložba v AIS, ne bi smela šteti za naložbo, ki je izvzeta, če do izplačila dobička zaposleni še ni poplačal posojila).
13. UAIS bi morali znati jasno opredeliti zadevne razlike in jih upoštevati pri obravnavi:
  - (i) dela plačila, ki ga AIS nameni zgoraj navedenim kategorijam zaposlenih in ki presega sorazmerni naložbeni donos za naložbo zadevnih zaposlenih ter pomeni spodbujevalno provizijo, tj. udeležbo pri dobičkih AIS, ki zaposlenim pripada kot nadomestilo za upravljanje AIS (za katero veljajo določbe o prejemkih iz teh smernic)⁴, ter
  - (ii) dela plačila, ki ga AIS nameni istim kategorijam zaposlenih in pomeni udeležbo pri dobičkih AIS, ki zaposlenim pripada kot sorazmerni donos morebitnih naložb zaposlenih v AIS (za katero ne veljajo določbe o prejemkih iz teh smernic).
14. „Dodatek za zadržanje“ je oblika variabilnega prejemka, ki ga je mogoče dodeliti samo ob pravilni uporabi določb o usklajevanju tveganja.

---

⁴ Za nekatere posebne določbe, ki se lahko uporabljajo za nekatere strukture prejemkov, glej poglavje XII.V (Skladnost nekaterih struktur prejemkov z zahtevami za prilagoditev variabilnih prejemkov zaradi tveganja ter postopek dodelitve in izplačil).

15. UAIS morajo zagotoviti, da se variabilni prejemki ne izplačujejo prek posrednikov ali da se ne uporabljajo metode, namenjene umetnemu izogibanju določbam direktive o UAIS in teh smernic. Vodstveni organ posameznega UAIS nosi glavno odgovornost za preprečevanje neupravičenega izogibanja končnemu cilju, to je vzpostavljenim učinkovitim, preudarnim politikam in strukturam prejemkov. Okoliščine in položaji, ki v tem smislu pomenijo večje tveganje, so lahko: pretvorba delov variabilnih prejemkov v ugodnosti, ki običajno nimajo spodbujevalnega učinka glede na tveganost pozicij; oddajanje strokovnih storitev podjetjem, ki ne spadajo na področje uporabe direktive o UAIS; uporaba vezanih zastopnikov ali drugih oseb, ki se z zakonskega vidika ne štejejo za „zaposlene“; transakcije med UAIS in tretjimi osebami, v katerih imajo nosilci tveganj materialne interese; vzpostavitev struktur ali metod, na podlagi katerih se prejemki izplačujejo v obliki dividend ali podobnih izplačil (npr. neupravičena uporaba dodatkov za uspešnost) in nedenarnih materialnih ugodnosti, dodeljenih v obliki spodbujevalnih mehanizmov, vezanih na uspešnost.
16. Tako imenovani „posredniki za spodbujevalno provizijo“ so običajno komanditne družbe (ali druge vrste posrednikov), ki so same komanditisti v AIS skupaj s tretjimi vlagatelji in jih višji vodstveni delavci AIS uporabljajo bodisi za medsebojno urejanje pravic vodstvenih delavcev do spodbujevalnih provizij kot posledice skromnih kapitalskih vložkov bodisi za dodeljevanje kapitala, ki ni samo nominalen – in sicer skupne naložbe –, v transakcijah z AIS. Če plačila, ki jih AIS zadevnim zaposlenim nameni prek navedenih posrednikov za spodbujevalno provizijo, spadajo v opredelitev spodbujevalne provizije, bi se zanje morale uporabljati določbe o prejemkih iz teh smernic, če pa pomenijo sorazmerni donos naložb zaposlenih (prek posrednika za spodbujevalno provizijo) v AIS, se take določbe zanje ne bi smele uporabljati.
17. Upoštevati bi bilo treba tudi položaj partnerstev in podobnih struktur. S temi smernicami niso zajete dividende ali podobne razdelitve, ki jih partnerji prejemajo kot lastniki UAIS, razen če dejanski rezultat izplačila takih dividend ne povzroči izogibanja zadevnim predpisom o prejemkih, pri čemer je kakršen koli namen izoginitve takim predpisom v ta namen brezpredmeten.
18. UAIS mora pri prenosu dejavnosti upravljanja premoženja ali obvladovanja tveganja v skladu s členom 20 direktive o UAIS zagotoviti, da:
  - a) za subjekte, na katere se prenesejo dejavnosti upravljanja premoženja ali obvladovanja tveganja, veljajo regulativne zahteve glede prejemkov, ki so enako učinkovite kot zahteve na podlagi teh smernic, ali
  - b) je s subjekti, na katere se prenesejo dejavnosti upravljanja premoženja ali obvladovanja tveganja, uvedena ustrezna pogodbeno ureditev, da se prepreči izogibanje predpisom o prejemkih, navedenim v teh smernicah; ta pogodbeno ureditev bi morala zajemati kakršna koli plačila, ki jih navedeni subjekti namenijo *zaposlenim s posebno naravo dela* kot nadomestilo za uspešno izvajanje dejavnosti upravljanja premoženja ali obvladovanja tveganja v imenu UAIS.

VI. Smernice za opredelitev kategorij zaposlenih, zajetih s temi smernicami

19. UAIS bi morali opredeliti *zaposlene s posebno naravo dela* v skladu s temi smernicami in vsemi drugimi smernicami ali merili, ki jih zagotovijo pristojni organi. Pristojnim organom bi morali znati pojasniti, kako ocenjujejo in izbirajo *zaposlene s posebno naravo dela*.

20. Med *zaposlene s posebno naravo dela* bi bilo treba vključiti naslednje kategorije zaposlenih, razen če se dokaže, da pomembneje ne vplivajo na profil tveganja UAIS ali na AIS, ki ga upravlja:

- izvršni in neizvršni direktorji vodstvenega organa UAIS, odvisno od lokalne pravne strukture UAIS, na primer: direktorji, generalni direktor ter izvršilni in neizvršilni partnerji;
- višje vodstvo;
- nadzorne funkcije;
- zaposleni, odgovorni za vodenje upravljanja premoženja, upravo, trženje, človeški vire;
- drugi nosilci tveganja, na primer: zaposleni, katerih poklicne dejavnosti – posamično ali skupaj, kot člani skupine (npr. enote ali dela oddelka) – lahko pomembno vplivajo na profil tveganja UAIS ali AIS, ki ga upravlja, vključno z osebami, ki lahko sklepajo pogodbe/pozicije in sprejemajo odločitve, ki pomembno vplivajo na tveganost pozicij UAIS ali AIS, ki ga upravlja. Med temi zaposlenimi so na primer lahko zaposleni v prodaji, posamezni trgovalci in posamezni trgovalni oddelki.

UAIS bi morali pri presoji pomembnosti vpliva na profil tveganja UAIS ali na AIS, ki ga upravlja, opredeliti pomen pomembnosti v okviru UAIS in AIS, ki jih upravlja. Merila, na podlagi katerih lahko preverijo, ali so zajeti ustrezni zaposleni, vključujejo oceno zaposlenih ali skupine, katerih dejavnosti bi lahko pomembno vplivale na rezultate UAIS in/ali bilanco stanja in/ali uspešnost AIS, ki jih upravlja.

Treba bi bilo analizirati delovne naloge in odgovornosti v UAIS, da bi se ustrezno ocenile vloge, ki bi lahko pomembno vplivale na profil tveganja UAIS ali AIS, ki jih upravlja. Tako lahko na primer celotni prejemki zaposlenega niso visoki, vendar bi lahko glede na posamezne zadolžitve ali odgovornosti pomembno vplival na profil tveganja UAIS ali AIS, ki ga upravlja.

Zaposlenih, na primer podpornega osebja v upravi ali logistiki, ki glede na naravo svojih zadolžitev jasno nimajo nikakršne povezave s profilom tveganja UAIS ali AIS, ne bi smeli obravnavati kot nosilce tveganja. Vendar tako izvzetje velja samo za podporno osebje, medtem ko je treba, kot je bilo navedeno v četrti alineji tega odstavka, zaposlene, ki vodijo upravo, vključiti med *zaposlene s posebno naravo dela*.

21. Prav tako bi bilo treba med *zaposlene s posebno naravo dela* vključiti druge zaposlene/osebe, ki glede na skupne prejemke spadajo v isti plačilni razred kot višji vodstveni delavci in nosilci tveganja, če pomembno vplivajo na profil tveganja UAIS ali AIS, ki ga upravlja: to so na primer zaposleni z visokimi dohodki, ki še niso zajeti v zgoraj navedenih kategorijah in pomembno vplivajo na profil tveganja UAIS ali AIS, ki ga upravlja. V nekaterih primerih lahko zaposleni z enako visokimi ali višjimi prejemki kot višji vodstveni delavci in nosilci tveganja kako drugače pomembno vplivajo na profil tveganja UAIS ali AIS, ki jih upravlja. V drugih UAIS ni nujno tako.

22. Primera, navedena v odstavkih 20 in 21 zgoraj, sta namenjena zgolj za ponazoritev. Kolikor trdnejša je domneva, da bi bili lahko v nekaterih poslovnih enotah nosilci tveganj, toliko bolj poglobljena mora biti ocena tveganja, da se preveri, ali je se oseba šteje za pomembnega nosilca tveganja ali ne.

VII. Smernice o sorazmernosti

VII.I. Sorazmernost na splošno

23. Države članice bi morale v skladu s *Priporočilom* pri sprejemanju ukrepov za izvajanje načel o prejemkih upoštevati velikost, naravo in obseg dejavnosti finančnih podjetij. UAIS bi morali pri sprejemanju ukrepov za upoštevanje načel o prejemkih izpolnjevati načela na način in v obsegu, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, področje in celovitost njihovih dejavnosti. V Prilogi II k direktivi o UAIS in *Priporočilu* je tako predvideno, da bi morale določbe UAIS omogočati sorazmeren pristop k upoštevanju načela o prejemkih.
24. Od vseh UAIS ne bi smeli zahtevati, da enako in v enakem obsegu izpolnjujejo zahteve glede prejemkov. Sorazmernost bi morala delovati v obeh smereh: nekateri UAIS bodo morali pri izpolnjevanju teh zahtev uporabiti naprednejše politike ali prakse, drugi UAIS pa bodo lahko zahteve iz direktive o UAIS izpolnili bolj preprosto in z manj obremenitvami.
25. Čeprav načela o prejemkih iz Priloge II k direktivi o UAIS veljajo za vse AIS, pa se zaradi sorazmernosti izjemoma in v posebnih okoliščinah nekatere zahteve ne uporabijo, če je to združljivo s profilom tveganja, pripravljenostjo za tveganje in strategijo UAIS in AIS, ki jih upravlja, in v okviru omejitev iz teh smernic. Če UAIS menijo, da je neuporaba teh zahtev primerna za njihovo vrsto UAIS ali *zaposlenih s posebno naravo dela*, bi morali pristojnim organom na njihovo zahtevo pojasniti razloge za vsako posamezno zahtevo, ki se ne uporablja. Prenehanje uporabe nikoli ne bi smelo samodejno izhajati samo iz teh smernic: UAIS bi morali preučiti vsako od zahtev v zvezi s prejemki, ki se lahko prenehajo uporabljati v skladu z naslednjim odstavkom, in ugotoviti, ali se lahko na podlagi sorazmernosti odločijo, da posamezne zahteve ne bodo uporabili; če ugotovijo, da neuporaba ni mogoča za nobeno od zahtev, katerih uporaba lahko preneha, ne bi smelo biti odstopanja od splošne uporabe teh zahtev zanje.
26. V nadaljevanju so navedene samo zahteve, ki se lahko prenehajo uporabljati, vendar samo, če je to sorazmerno:
- zahteve v zvezi s postopkom izplačil, katerega smernice so podane spodaj v poglavju XII.IV (Postopek izplačil). To pomeni, da se lahko nekateri UAIS odločijo, da za vse svoje *zaposlene s posebno naravo dela* ali samo za nekatere kategorije *zaposlenih s posebno naravo dela* ne bodo uporabili zahtev v zvezi z:
    - variabilnimi prejemki v *finančnih instrumentih*;
    - zadržanjem;
    - odložitvijo;
    - naknadno vključitvijo tveganja za variabilne prejemke;
  - zahteva po ustanovitvi odbora za prejemke, katerega smernice so podane spodaj v poglavju X.II (Odbor za prejemke).

27. Če se posebna številčna merila iz Priloge II k direktivi o UAIS – najkrajše *obdobje odloga* od treh do pet let, minimalni od 40- do 60-odstotni delež variabilnih prejemkov, ki bi moral biti odložen (odstavek 1(n) Priloge II k direktivi o UAIS) in minimalni 50-odstotni delež variabilnih prejemkov, ki mora biti plačan v obliki *finančnih instrumentov* (točka 1(m) Priloge II k direktivi o UAIS) – prenehajo uporabljati, se morajo prenehati uporabljati v celoti. V UAIS ne bi smelo biti mogoče uporabljati nižjih pragov na podlagi sorazmernosti. UAIS se na primer lahko odloči, če je to upravičeno glede na njegovo velikost, notranjo organizacijo in naravo ter obseg in kompleksnost dejavnosti, da ne odloži nobene sestavine variabilnih prejemkov, ne sme pa uporabiti 20-odstotnega odloga variabilnih prejemkov, tj. če UAIS ne opravi preizkusa sorazmernosti za prenehanje uporabe zahteve, mora uporabiti vsaj 40-odstotni odlog oziroma 60-odstotni odlog, če je znesek sestavine variabilnega prejemka še zlasti visok.
28. UAIS nosi glavno odgovornost za oceno svojih značilnosti ter oblikovanje in uvedbo politik in praks prejemkov, na podlagi katerih se ustrezno usklajujejo morebitna tveganja, ter za zagotovitev primernih in učinkovitih spodbud svojim zaposlenim. Pristojni organi bi morali preveriti, kako UAIS dejansko izvajajo sorazmernost, ob upoštevanju doseženih regulativnih ciljev ter potrebe po ohranitvi enakih pogojev med različnimi UAIS in območji sodne pristojnosti.

VII.II. Sorazmernost glede na različne značilnosti UAIS

29. Različni profili tveganja in značilnosti UAIS upravičujejo sorazmerno izvajanje načel o prejemkih. Merila, upoštevana za uporabo sorazmernosti, so velikost UAIS in AIS, ki ga upravlja, njegova notranja organizacija in narava, področje in kompleksnost njegovih dejavnosti.
- a) Velikost: merilo velikosti se lahko nanaša na vrednost kapitala UAIS in vrednost upravljanih sredstev (vključno s sredstvi, pridobljenimi s pomočjo finančnega vzvoda) AIS, ki jih UAIS upravlja; obveznosti ali izpostavljenost tveganju UAIS in AIS, ki jih upravlja; pa tudi na število zaposlenih, podružnic ali podrejenih družb UAIS. Velikost UAIS in AIS, ki jih upravlja, se pri uporabi sorazmernosti ne bi smela obravnavati ločeno. UAIS se lahko šteje za „majhnega“ v smislu števila podrejenih družb, vendar se lahko ukvarja s prevzemanjem visokih tveganj. Strogo bi moral upoštevati načela o prejemkih, če celotni skupek AIS, ki jih upravlja – od katerih se vsak šteje za „majhnega“ – postane potencialno sistemsko pomemben (npr. v smislu vseh upravljanih sredstev) ali pripelje do kompleksnih dejavnosti naložbenega upravljanja.

Splošna obveznost, da je treba imeti učinkovite politike in prakse prejemkov, velja za vse AIS, ne glede na njihovo velikost ali sistemsko pomembnost.

- b) Notranja organizacija: to se lahko nanaša na pravno strukturo UAIS ali AIS, ki jih upravlja, kompleksnost strukture notranjega upravljanja UAIS, borzno kotacijo UAIS ali AIS, ki jih upravlja, na organiziranih trgih.

To merilo bi bilo treba presojati glede na celotno organiziranost UAIS, vključno z vsemi AIS, ki jih upravlja, kar na primer pomeni, da kotiranje enega AIS samo po sebi še ne bi smelo pomeniti, da ima UAIS kompleksno notranjo organizacijo.

- c) Narava, obseg in kompleksnost dejavnosti: pri presoji tega merila bi bilo treba upoštevati profile tveganja, na katerih temeljijo poslovne dejavnosti, ki se izvajajo. Upošteveni elementi so lahko:

- vrsta dovoljene dejavnosti (samo naloge upravljanja naložb iz točke 1 Priloge I k direktivi o UAIS ali tudi dodatne naloge iz točke 2 Priloge I k direktivi o UAIS in/ali dodatne storitve iz točke 6(4) direktive o UAIS);
- vrsta naložbenih politik in strategij AIS, ki jih UAIS upravlja;
- nacionalna ali čezmejna narava poslovanja (UAIS upravlja in/ali trži AIS na enem ali več območjih sodne pristojnosti v EU ali zunaj nje), ter
- dodatno upravljanje KNPVP.

30. Pri presoji, kaj je sorazmerno, bi se bilo treba osredotočiti na kombinacijo vseh navedenih meril (velikost, notranja organizacija in narava ter obseg in kompleksnost dejavnosti), ker ta seznam ni izčrpen, pa tudi na vsa druga upoštevna merila. UAIS ima na primer res lahko majhen obseg poslovanja, vendar ta še vedno lahko vključuje zapletene profile tveganja zaradi narave dejavnosti ali kompleksnosti upravljanih AIS.

VII.III. Sorazmernost glede na različne kategorije zaposlenih

31. Sorazmernost bi se morala v okviru UAIS uporabljati tudi za nekatere posebne zahteve. Kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na njihov profil tveganja, bi morale biti v skladu s posebnimi zahtevami za obvladovanje tveganj, ki jih povzročajo njihove dejavnosti. Uporabljati bi se morala enaka merila velikosti, notranje organizacije ter narave, obsega in kompleksnosti dejavnosti. Prav tako bi bilo treba, kjer je to primerno, upoštevati naslednje neizčrpne dejavnike:

- obseg obveznosti, ki jih nosilec tveganja lahko prevzame v imenu UAIS;
- velikost skupine oseb, ki samo skupaj pomembno vplivajo na profil tveganja UAIS;
- strukturo prejemkov zaposlenih (npr. fiksna plača z variabilnimi prejemki v primerjavi z dogovori o delitvi dobička), in sicer zlasti naslednje elemente:
  - znesek prejetih variabilnih prejemkov;
  - delež variabilnih prejemkov v primerjavi s fiksnimi prejemki.

VIII. Smernice za UAIS, ki so del skupine

32. Te smernice se v vsakem primeru uporabljajo za vse UAIS. Zlasti bi se morala brez izjem za vse UAIS, ki so podrejene družbe kreditne institucije, uporabljati sektorska načela o prejemkih, ki so navedena v direktivi o UAIS in teh smernicah.

33. Dejstvo, da UAIS, ki pripadajo bančnim, zavarovalniškim, naložbenim skupinam ali finančnim konglomeratom, upoštevajo navedena sektorska načela o prejemkih, bi moralo zagotavljati, da taka skupina upošteva načela o prejemkih, ki veljajo za skupino, s posebnim poudarkom na UAIS.

IX. Smernice o finančnem stanju UAIS

34. Da bi zagotovili dosledno izpolnjevanje zahtev iz člena 9(1) do (3), (5) in (7) direktive o UAIS, bi morali UAIS ohranjati premišljeno ravnovesje med trdnim finančnim stanjem in dodeljevanjem, izplačevanjem ali dospelostjo variabilnih prejemkov.
35. UAIS bi moral zagotoviti, da na njegovo finančno stanje škodljivo ne vplivata:
- 1) celotna skupna sredstva variabilnih prejemkov, ki bodo dodeljeni za navedeno leto, in
  - 2) znesek variabilnih prejemkov, izplačanih ali dospelih v navedenem letu.
36. Dejstvo, da UAIS ne more ohranjati trdnega finančnega stanja ali je v nevarnosti, da tega ne bo mogel, bi moralo med drugim privedi do: a) zmanjšanja skupnih sredstev variabilnih prejemkov za navedeno leto ter b) uporabe ukrepov prilagajanja uspešnosti (in sicer v obliki *malusa* ali *vračila prejetih sredstev*) v navedenem finančnem letu⁵. Neto dobiček UAIS za navedeno leto in po možnosti za naslednja leta je treba namesto za dodeljevanje in izplačevanje variabilnih prejemkov ali omogočanje njihove dospelosti porabiti za okrepitev finančnega stanja UAIS. UAIS tega ne bi smel pozneje nadoknaditi z dodelitvijo, izplačilom ali dospelostjo višjega zneska variabilnih prejemkov kot sicer, razen če se v naslednjih letih jasno pokaže, da finančni rezultati UAIS upravičujejo taka dejanja.

X. Smernice o upravljanju prejemkov

37. Splošne zahteve v zvezi z upravljanjem prejemkov bi se morale uporabljati za UAIS kot celoto.

X.I. Upravni organ

X.I.I. Oblikovanje, odobritev in nadzor politike prejemkov

38. S politiko prejemkov UAIS bi morali spodbujati usklajevanje tveganj, ki jih prevzemajo zaposleni, s tveganji AIS, ki jih upravlja, vlagatelji v take AIS in v sam UAIS; zlasti bi se morala ustrezno upoštevati potreba po usklajevanju tveganj v smislu obvladovanja tveganj in izpostavljenosti tveganju.
39. *Nadzorna funkcija* bi morala biti odgovorna za potrjevanje in vzdrževanje politike prejemkov UAIS ter nadzor nad njenim izvajanjem. Politike prejemkov v glavnem ne bi smeli nadzorovati izvršni člani *nadzorne funkcije*. *Nadzorna funkcija* bi morala odobriti tudi vse naknadne pomembne izjeme ali spremembe politike prejemkov ter pazljivo preučevati in spremljati njihove učinke. Postopki določanja prejemkov bi morali biti jasni, dobro dokumentirani in notranje pregledni. Treba bi bilo na primer zagotoviti ustrezno dokumentacijo o postopku odločanja, določanju *zaposlenih s posebno naravo dela*, ukrepov za preprečevanje nasprotij interesov, uporabljenih mehanizmih prilagoditev zaradi tveganja itd.
40. *Nadzorna funkcija* bi morala pri oblikovanju in nadzorovanju politik prejemkov UAIS upoštevati vložke vseh pristojnih funkcij podjetja (in sicer funkcij za obvladovanje tveganja, skladnost, človeške vire, strateško načrtovanje itd.). Navedene funkcije bi morale biti torej ustrezno vključene v oblikovanje politike prejemkov UAIS.

---

⁵ Glej tudi poglavje XII (Smernice o posebnih zahtevah za usklajevanje tveganja).

41. *Nadzorna funkcija* bi morala navsezadnje zagotoviti, da je politika prejemkov UAIS skladna s premišljenim in uspešnim obvladovanjem tveganja in ga spodbuja. Politika prejemkov:
- bi morala biti v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in interesi UAIS,
  - ne bi smela spodbujati pretiranega prevzemanja tveganj v primerjavi z naložbeno politiko AIS, ki jih UAIS upravlja, ter
  - bi morala UAIS omogočiti, da interese AIS in njihovih vlagateljev uskladi z interesi *zaposlenih s posebno naravo dela*, ki upravlja take AIS, ter zagotovi in ohranja trdno finančno stanje.
42. *Nadzorna funkcija* bi morala zagotoviti, da se splošna načela in strukture upravljanja družb v okviru UAIS ter njihovo vzajemno prepletanje s sistemom prejemkov upoštevajo pri oblikovanju in izvajanju politik in praks prejemkov UAIS. *Nadzorna funkcija* bi morala zagotoviti upoštevanje naslednjih elementov: jasnega razlikovanja med operativnimi in *nadzornimi funkcijami*, zahtev v zvezi z znanjem in veščinami ter neodvisnostjo članov *upravnega organa*, vloge notranjih odborov, vključno z odborom za prejemke, zaščitnih ukrepov za preprečevanje nasprotij interesov ter sistema notranjega poročanja in pravil o transakcijah s povezanimi strankami.

X.I.II Prejemki članov upravnega organa in nadzorne funkcije

43. Prejemki članov *upravnega organa* bi morali biti usklajeni z njihovimi pooblastili, nalogami, strokovnim znanjem in odgovornostmi.
44. Kjer je to primerno glede na velikost UAIS, njegovo notranjo organizacijo in naravo ter obseg in kompleksnost njegovih dejavnosti, *upravni organ* ne bi smel sam določati svojih prejemkov. Prejemke članov *upravnega organa* bi morala določati in nadzorovati *nadzorna funkcija*. Kolikor je to v skladu z nacionalno zakonodajo, bi morala *nadzorna funkcija* prav tako izrecno odobriti in nadzorovati prejemke višjih vodstvenih delavcev in zaposlenih, ki prejemajo najvišje zneske celotnih prejemkov v UAIS.
45. Za UAIS, ki imajo ločeno *nadzorno funkcijo*, bi bilo za ustrezno obravnavo nasprotij interesov morda ustrežnejše, če bi se članom *nadzorne funkcije* izplačevali samo fiksni prejemki. Če so vzpostavljeni mehanizmi, temelječi na spodbudah, bi morali biti natančno prilagojeni dodeljenim nalogam spremljanja in nadzora, tako da se upoštevajo posameznikove sposobnosti in doseženi rezultati. Če se dodeljujejo *finančni instrumenti*, bi bilo treba sprejeti ustrezne ukrepe, kot so *obdobja zadržanja* do izteka mandata, da se ohrani neodvisnost presoje navedenih članov *upravnega organa*. Za tiste UAIS, ki glede na velikost, notranjo organizacijo ter naravo, obseg in kompleksnost svojih dejavnosti nimajo ločene *nadzorne funkcije*, bi se moralo načelo, da bi bilo morda ustrežnejše, če bi se članom *nadzorne funkcije* izplačevali samo fiksni prejemki, uporabljati samo za neizvršilne člane *upravnega organa*, ki opravljajo naloge *nadzorne funkcije*.

X.I.III Vključevanje delničarjev

46. Skupščina delničarjev UAIS lahko dobi pristojnost za potrjevanje politike prejemkov UAIS in odločitev v zvezi s prejemki članov *upravnega organa*, odvisno od značilnosti UAIS ali nacionalnih predpisov na območju sodne pristojnosti, na katerem ima UAIS sedež. Izid glasovanja delničarjev je lahko posvetovalen ali zavezujoč. V ta namen bi bilo treba delničarjem zagotoviti ustrezne informacije, da lahko sprejemajo odločitve na podlagi ustreznih informacij.

47. *Nadzorna funkcija* je še naprej odgovorna za predloge, ki se predložijo skupščini delničarjev UAIS, ter za dejansko izvajanje in nadzor morebitnih sprememb politik in praks prejemkov.

X.I.IV Pregled izvajanja politike prejemkov

48. *Nadzorna funkcija* bi morala zagotoviti vsaj letni pregled izvajanja politike prejemkov UAIS. S takimi osrednjimi in neodvisnimi pregledi bi bilo treba preučiti, ali sistem prejemkov:

- deluje v skladu z namenom (zlasti ali so zajeti vsi dogovorjeni načrti/programi; ali so izplačila prejemkov ustrezna ter ali so profil tveganja, dolgoročni cilji in nameni UAIS ustrezno upoštevani), ter
- ali je skladen z nacionalnimi in mednarodnimi predpisi, načeli in standardi.

49. Pri pregledu sistema plačil UAIS bi morali tesno sodelovati *nadzorne funkcije* (in sicer funkcije za notranjo revizijo, obvladovanje tveganja, funkcije skladnosti itd.) in drugi ključni odbori *nadzorniške funkcije* (in sicer odbori za revizijo, tveganje in imenovanja).

50. Če se z rednimi pregledi pokaže, da sistem prejemkov ne deluje, kot je bilo načrtovano ali predpisano, bi morala *nadzorniška funkcija* poskrbeti za pravočasno uvedbo načrta za odpravo pomanjkljivosti.

51. Redni pregledi izvajanja politik in praks prejemkov se lahko deloma ali v celoti zaupajo zunanjim izvajalcem, če je to primerno z vidika sorazmernosti. Večji in kompleksnejši UAIS bi morali imeti zadostne vire za notranje izvajanje pregledov, če je to primerno, pa lahko UAIS izvedbo takih nalog dopolnijo in podprejo zunanji svetovalci. Manjši in manj kompleksni UAIS se lahko v skladu s sorazmernostjo odločijo, da celoten pregled zaupajo zunanjim izvajalcem, ki pregled izvajajo manj pogosto kot enkrat na leto, ali vsaj enkrat na leto izvedejo notranjo oceno, ki ni enaka polnemu neodvisnemu pregledu. Vsekakor bi morala *nadzorniška funkcija* še naprej ostati odgovorna za pregled politik in praks prejemkov ter zagotavljanje, da se upoštevajo rezultati pregleda; prav tako bi morale pri njem tesno sodelovati *nadzorne funkcije*.

X.II. Odbor za prejemke

X.II.I Ustanovitev odbora za prejemke

52. O ustanovitvi odbora za prejemke bi morali kot o dobri praksi razmisliti tudi tisti UAIS, ki jim v skladu z odstavkom 3 Priloge II k direktivi o UAIS takega odbora ni treba ustanoviti.

53. Pri ugotavljanju, ali se pričakuje ustanovitev odbora za prejemke, je treba upoštevati dejavnike iz poglavja VII (Smernice o sorazmernosti). UAIS bi moral pri oceni svoje pomembnosti upoštevati skupno prisotnost vseh treh dejavnikov (in sicer njegove velikosti ali velikosti AIS, ki jih upravlja, notranje organizacije ter narave, obsega in kompleksnosti njegovih dejavnosti). Od UAIS, ki je pomemben samo z vidika enega ali dveh od zgoraj navedenih dejavnikov, se ne bi smela zahtevati ustanovitev odbora za prejemke.

54. Brez poseganja v prejšnji odstavek je treba pri presoji, ali ustanoviti odbor za prejemke ali ne, upoštevati posebne (neizčrpne) elemente:

- ali UAIS kotira na borzi ali ne;

- pravno strukturo UAIS;
- število zaposlenih v UAIS;
- upravljano premoženje UAIS;
- ali je UAIS tudi družba za upravljanje KNPVP;
- opravljanje storitev iz člena 6(4) direktive o UAIS.

55. Glede na zgornja načela in ob upoštevanju vseh okoliščin so v nadaljevanju podani primeri UAIS, ki jim ni treba ustanoviti odbora za prejemke:

- UAIS, katerih vrednost premoženja AIS, ki jih upravljajo, ne presega 1,25 milijarde EUR in ki nimajo več kot 50 zaposlenih, vključno s tistimi, ki se ukvarjajo z upravljanjem KNPVP in opravljanjem storitev iz člena 6(4) direktive o UAIS;
- UAIS, ki so del bančnih, zavarovalniških in naložbenih skupin ali finančnih konglomeratov, v okviru katerih mora subjekt ustanoviti odbor za prejemke, ki izvaja naloge in dolžnosti za celotno skupino, če so pravila o sestavi, vlogi in pristojnostih takega odbora za prejemke enaka pravilom iz teh smernic ter če obstoječi odbor za prejemke prevzame odgovornost za preverjanje skladnosti UAIS s pravili iz teh smernic.

56. Kot je navedeno v odstavku 52 zgoraj, je treba tudi razumeti, da lahko UAIS, ki spadajo med zgoraj navedene primere, kot primer dobre prakse odbor za prejemke ustanovijo na lastno pobudo.

57. Od UAIS, ki se ne uvrščajo med zgoraj navedene primere, se ne bi smelo samodejno zahtevati, da ustanovijo odbor za prejemke. V ta namen bi se morali UAIS, ki presegajo prag iz odstavka 55, šteti za pomembne v smislu njihove velikosti ali velikosti AIS, ki jih upravljajo; vseeno bi morali taki UAIS pri odločanju, ali naj ustanovijo odbor za prejemke ali ne, presoditi, ali so pomembni glede na svojo notranjo organizacijo ter naravo, obseg in kompleksnost svojih dejavnosti.

X.II.II Sestava odbora za prejemke

58. Da bi odbor za prejemke deloval neodvisno od višjih vodstvenih delavcev, bi ga morali sestavljati člani *nadzorne funkcije*, ki nimajo izvršilnih funkcij, od katerih se jih vsaj večina opredeljuje za neodvisne.

59. Predsednik odbora za prejemke bi moral biti neodvisen neizvršni član.

60. Ustrezno število članov odbora za prejemke bi moralo imeti dovolj strokovnega znanja in poklicnih izkušenj v zvezi z obvladovanjem tveganja in nadzornimi dejavnostmi, zlasti glede mehanizma za prilagajanje strukture prejemkov profilom tveganja in kapitala UAIS.

61. Odbor za prejemke bi moral biti spodbujen k iskanju strokovnih nasvetov znotraj organizacije (npr. od upravljavcev tveganj) in zunaj nje. Generalni direktor ne bi smel sodelovati na sestankih odbora za prejemke, na katerih se razpravlja in odloča o njegovih prejemkih.

X.II.III Vloga odbora za prejemke

62. Odbor za prejemke bi moral:

- biti odgovoren za pripravo priporočil *nadzorniški funkciji* v zvezi s prejemi članov *upravnega organa* in najboljše plačanih zaposlenih v UAIS;
- zagotavljati podporo in svetovanje *nadzorni funkciji* v zvezi z oblikovanjem splošne politike prejemkov UAIS;
- imeti dostop do notranjega in zunanjega svetovanja, ki je neodvisno od svetovanja, ki ga zagotovi ali prejme višje vodstvo;
- presoјati imenovanje zunanjih svetovalcev za prejeme, na katere se lahko *nadzorniška funkcija* obrne za nasvet ali podporo;
- podpirati *nadzorniško funkcijo* pri nadzoru nad zasnovo in delovanjem sistema prejemkov v imenu *nadzorniške funkcije*;
- posvečati posebno pozornost ocenjevanju mehanizmov, uvedenih za zagotovitev, da:
  - se v sistemu prejemkov ustrezno upoštevajo vse vrste tveganj ter ravni likvidnosti in upravljanega premoženja ter
  - je celotna politika prejemkov skladna s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in interesi UAIS in AIS, ki jih upravlja, ter vlagateljev v take AIS, ter
- uradno preučiti več morebitnih scenarijev za testiranje, kako se bo sistem prejemkov odzval na zunanje in notranje dogodke, pa tudi za testiranje za nazaj.

63. Odbor za prejeme je lahko sam pristojen za nadzor nad osrednjim in neodvisnim pregledom politik in praks prejemkov.

X.II.IV Postopek in zahteve poročanja odbora za prejeme

64. Odbor za prejeme bi moral:

- imeti neomejen dostop do vseh podatkov in informacij v zvezi s postopkom odločanja *nadzorniške funkcije* o zasnovi in izvajanju sistema prejemkov;
- imeti neomejen dostop do vseh informacij in podatkov, ki jih zagotovijo funkcije za obvladovanje tveganj in *nadzorne funkcije*. Tak dostop ne bi smel ovirati običajnih dejavnosti UAIS;
- zagotoviti ustrezno vključitev notranjega nadzora in drugih pristojnih funkcij (npr. za človeške vire in strateško načrtovanje). Odbor za prejeme bi moral sodelovati z drugimi odbori, katerih dejavnosti bi lahko vplivale na zasnovo in pravilno delovanje politike in praks prejemkov (npr. revizija tveganja in odbori za imenovanja), ter
- zagotavljati ustrezne informacije *nadzorniški funkciji* in, kjer je primerno, skupščini delničarjev UAIS o izvajanju dejavnostih.

X.III. Nadzorne funkcije

X.III.I Vloge nadzornih funkcij

65. UAIS bi morali *nadzornim funkcijam* omogočiti dejavno vlogo pri zasnovi, stalnem nadzoru in pregledu politik prejemkov za preostala področja poslovanja.
66. *Nadzorne funkcije* bi morale v tesnem sodelovanju z odborom za prejemke ter *nadzorniško funkcijo* in *upravnim organom* pomagati pri določanju skupne strategije prejemkov, ki se uporablja za UAIS, ob upoštevanju spodbujanja učinkovitega obvladovanja tveganja.
67. Funkcija za obvladovanje tveganja bi morala oceniti, kako struktura variabilnih prejemkov vpliva na profil tveganja UAIS. Dobra praksa funkcije za obvladovanje tveganja je potrjevanje in ocenjevanje podatkov o prilagoditvah zaradi tveganja ter udeležba na sestanku odbora za prejemke v ta namen.
68. Funkcija za skladnost bi morala preučiti, kako struktura prejemkov vpliva na skladnost UAIS z zakonodajo, predpisi in notranjimi politikami.
69. Funkcija za notranjo revizijo bi morala redno izvajati neodvisno revizijo zasnove, izvajanja in učinkov politik prejemkov UAIS.

X.III.II Prejemki nadzornih funkcij

70. Višina prejemkov zaposlenih v *nadzornih funkcijah* bi morala UAIS omogočati, da na teh funkcijah zaposluje kvalificirane in izkušene delavce.
71. Če zaposleni v *nadzornih funkcijah* prejema variabilne prejemke, bi ti morali temeljiti na ciljnih, prilagojenih posamezni funkciji, in ne bi smeli temeljiti samo na merilih uspešnosti, ki se uporabljajo za celotni UAIS.
72. Struktura prejemkov za zaposlene v *nadzornih funkcijah* ne bi smela ogroziti njihove neodvisnosti ali povzročati nasprotij interesov v njihovi vlogi svetovalcev odboru za prejemke, *nadzorniški funkciji* in/ali *upravnemu organu*. Če prejemki *nadzornih funkcij* vključujejo sestavino, temelječo na merilih uspešnosti, ki se uporabljajo za celotni UAIS, se tveganje za nasprotja interesov poveča, zato bi ga bilo treba ustrezno obravnavati.
73. Pri UAIS, ki morajo imeti odbor za prejemke, o prejemkih višjih uslužbencev, odgovornih za vodenje *nadzornih funkcij*, ne bi smela odločati izključno *nadzorniška funkcija*, temveč bi morali biti pod neposrednim nadzorom odbora za prejemke. Prejemki teh uslužbencev v funkcijah za skladnost in obvladovanje tveganja bi morali biti oblikovani tako, da se preprečijo nasprotja interesov, povezana s poslovno enoto, ki jo nadzorujejo, zato bi jih bilo treba presojati in določati neodvisno. Odbor za prejemke bi moral *upravnemu organu* dajati priporočila o prejemkih, ki naj bi se izplačali višjim uslužbencem v funkcijah za obvladovanje tveganja in skladnost.
74. Pri UAIS, ki jim ni treba imeti odbora za prejemke, bi morali biti prejemki višjih uslužbencev, odgovornih za vodenje *nadzornih funkcij*, pod nadzorom *nadzorniške funkcije*.

75. Nasprotja interesov, ki bi lahko nastala, če bi druga področja poslovanja nedopustno vplivala na prejemke zaposlenih v *nadzornih funkcijah*, bi bilo treba ustrezno obravnavati. Potreba po preprečevanju nedopustnega vpliva je še posebej pomembna, če so zaposleni v *nadzornih funkcijah* vključeni še na druga področja poslovanja. Vseeno je treba kot ustrezen del postopka ocenjevanja pridobiti tudi mnenja z drugih področij poslovanja.
76. *Nadzorne funkcije* se ne bi smele znajti v položaju, ko bi bili na primer odobritev transakcije, odločanje ali svetovanje o zadevah v zvezi s tveganjem ali finančnim nadzorom neposredno povezani z zvišanjem ali znižanjem njihovih prejemkov, vezanih na uspešnost.

XI. Smernice o splošnih zahtevah za usklajevanje tveganja

77. UAIS bi morali splošne zahteve za usklajevanje tveganja uporabljati samo za posamezne svežnje prejemkov *zaposlenih s posebno naravo dela*, vendar se zelo priporoča prostovoljna uporaba v okviru celotnega UAIS, kot je navedeno v Prilogi II. UAIS bi morali presoditi, ali bi bilo treba te zahteve uporabljati za UAIS kot celoto, in na zahtevo pristojnih organov pojasniti, zakaj te zahteve uporabljajo samo za *zaposlene s posebno naravo dela*.

XI.I. Splošna politika prejemkov, vključno s pokojninsko politiko

78. Dolgoročna strategija UAIS bi morala vključevati splošno poslovno strategijo in kvantificirane ravni dovoljenega tveganja za večletno obdobje, pa tudi druge poslovne vrednote, kot so kultura skladnosti, etika, vedenje do vlagateljev v AIS, ki jih upravlja, ukrepi za omilitev nasprotij interesov itd. Zasnova sistemov prejemkov bi morala biti skladna s profili tveganja, pravili upravljanja ali aktom o ustanovitvi AIS, ki jih UAIS upravlja, in s cilji, določenimi v strategijah UAIS in AIS, ki jih upravlja, treba pa je upoštevati tudi spremembe, ki so morda določene v strategijah. UAIS bi zato morali zagotoviti dobro zasnovo in izvajanje svojih sistemov prejemkov. To vključuje predvsem ustrezno uravnoteženost variabilnih in fiksnih prejemkov, merjenje uspešnosti, pa tudi strukturo in, kjer je primerno, prilagajanje variabilnih prejemkov tveganju. Tudi manjši ali manj razvit UAIS bi si moral kar najbolj prizadevati za usklajenost svoje politike prejemkov s svojimi interesi in interesi AIS, ki jih upravlja, ter njihovih vlagateljev.
79. UAIS bi morali pri oblikovanju svoje politike prejemkov ustrezno upoštevati, kako prejemki prispevajo k preprečevanju prevzemanja prevelikih tveganj, uspešnosti UAIS in AIS, ki jih upravlja, ter usklajenosti politike prejemkov z učinkovitim obvladovanjem tveganja.
80. Upravljavci bi morali upoštevati konservativne politike vrednotenja in ne bi smeli spregledati tveganj koncentracije in dejavnikov tveganja, kot sta likvidnostno tveganje in tveganje koncentracije, ki bi lahko AIS, ki jih UAIS upravlja, obremenila v prihodnosti. Zelo priporočljivo je, da se te obveznosti ne upoštevajo, če variabilni del prejemkov sestavljajo večinoma *finančni instrumenti*, ki se izplačajo takoj, brez odloga ali mehanizmov naknadne prilagoditve zaradi tveganja (*malus* ali *vračilo prejetih sredstev*), in/ali temeljijo na formuli, ki variabilne prejemke raje kot z dobičkom, prilagojenim tveganju, povezuje s prihodki v tekočem letu.
81. Kot protiutež navedenim nevarnostim bi morali biti elementi obvladovanja tveganja povezani s politiko prejemkov. Če je ta ustrezno strukturirana in izvajana, so lahko variabilni prejemki učinkovito orodje za uskladitev interesov zaposlenih z interesi AIS, ki jih UAIS upravlja. Ob upoštevanju narave, obsega in kompleksnosti UAIS obstajajo alternativni pristopi za povezovanje elementov obvladovanja tveganja s politiko prejemkov.

XI.II. Posebne pokojninske ugodnosti

82. Politika prejemkov bi morala zajemati vse vidike prejemkov, vključno s fiksnimi sestavinami, variabilnimi sestavinami, upokojitvenimi pogoji in podobnimi posebnimi ugodnostmi. Pokojninsko politiko (fiksni in variabilni pokojninski prejemki) bi bilo treba uskladiti z dolgoročnimi interesi UAIS in AIS, ki jih upravlja.
83. Če variabilni prejemki vključujejo posebne pokojninske ugodnosti, se zaposleni ne bi smeli upokojiti ali oditi iz UAIS s pravico do takšnih ugodnosti, ne da bi se upoštevali ekonomski položaj AIS, ki jih UAIS upravlja, ali tveganja, ki jih je zaposleni prevzel dolgoročno.
84. Da bi to posebno vrsto pokojninskih ugodnosti uskladili z ekonomskim stanjem AIS, ki jih UAIS upravlja, bi se morale posebne pokojninske ugodnosti, kjer je to mogoče glede na zadevno pokojninsko zakonodajo, izplačevati v obliki *finančnih instrumentov*.
85. V okviru upokojitve bi morale za posebne pokojninske ugodnosti, dodeljene zaposlenemu, veljati petletno *obdobje zadržanja*.
86. Če zaposleni odide iz UAIS pred upokojitvijo, posebne pokojninske ugodnosti ne bi smele dospeti pred petletnim obdobjem, pred njihovim izplačilom pa bi bilo treba izvesti oceno uspešnosti in naknadno prilagoditev zaradi tveganja.

XI.III. Odpravnina

87. Ureditev „zlatega padala“ za zaposlene, ki odidejo iz UAIS in so deležni visokih izplačil, brez prilagoditve glede na uspešnost in tveganje, bi bilo treba šteti za neskladno z načelom iz odstavka 1(k) Priloge II k direktivi o UAIS. Vsaka taka izplačila bi morala biti vezana na uspešnost, doseženo v tem času, in določena tako, da ne nagrajujejo neuspešnosti. To ne bi smelo preprečevati odpravnin v primerih predčasnega prenehanja pogodbe zaradi sprememb strategije UAIS ali AIS, ki jih upravlja, oziroma v primerih združitve in/ali prevzema.
88. UAIS bi morali vzpostaviti okvir za določitev in odobritev odpravnine v skladu s splošnimi vodstvenimi strukturami zaposlovanja. Okvir bi moral zagotavljati, da se ne nagrajuje neuspešnost.
89. UAIS bi morali znati pristojnim organom pojasniti merila, ki jih uporabljajo za določitev zneska odpravnine. Dobra praksa je, da se morebitna neporavnana variabilna plačila ali dolgoročni načrti spodbud odložijo in da slednji odražajo prvotne sheme odložitve.

XI.IV. Osebno zavarovanje pred tveganji

90. Za zaposlene bi se lahko štelo, da so se zavarovali pred prilagoditvijo prejemkov navzdol, če s tretjo osebo sklenejo pogodbo, na podlagi katere mora tretja oseba zaposlenemu neposredno ali posredno izvajati plačila, povezana ali sorazmerna z zneski, za katere so se variabilni prejemki zaposlenega znižali. Pogodba bi bila na primer lahko v obliki opcijske pogodbe ali katere koli druge pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu ali drugi pogodbeni obliki, s katero so variabilni prejemki zaposlenega kakor koli zavarovani.
91. Da bi zagotovili učinkovitost usklajevanja tveganja, zaposleni ne bi smeli kupiti zavarovalne pogodbe, na podlagi katere bi bili odškodovani v primeru prilagoditve prejemkov navzdol. Vendar to praviloma ne prepoveduje zavarovanja za kritje osebnih plačil, kot so obroki za zdravstveno zavarovanje ali

hipoteko (če se hipotekarno zavarovanje nanaša na okoliščine, povezane z zdravjem, zaradi katerih bi zaposleni postal nezmožen za delo enakovrednem delovnem mestu), čeprav bi bilo treba vsak primer presojati posebej.

92. Za odložene in zadržane variabilne prejemke bi morala veljati zahteva, da se ne smejo uporabljati osebne strategije zavarovanja pred tveganji ter s tem posegati v učinke usklajevanja tveganj iz njihovih dogovorov glede prejemkov. UAIS bi morali vzdrževati učinkovito ureditev za zagotovitev, da zaposleni izpolnjuje to zahtevo.

XII. Smernice o posebnih zahtevah za usklajevanje tveganja

93. UAIS bi morali uporabljati posebne zahteve za usklajevanje tveganja samo za posamične svežnje prejemkov *zaposlenih s posebno naravo dela*, še vedno pa lahko razmislijo o splošni uporabi (ali vsaj uporabi, ki je „širša, kot je nujno potrebno“) vseh ali nekaterih posebnih zahtev. V Prilogi II so navedene posebne zahteve, katerih prostovoljna splošna uporaba v UAIS je zelo priporočljiva.

XII.I. Popolnoma prožna politika variabilnih prejemkov

94. Imeti popolnoma prožno politiko variabilnih prejemkov ne pomeni samo, da bi se morali variabilni prejemki zaradi neuspešnosti znižati, ampak se lahko v nekaterih primerih tudi znižajo na stopnjo nič. Za praktično izvajanje to tudi pomeni, da bi morali biti fiksni prejemki dovolj visoka nagrada za opravljene poklicne storitve glede na stopnjo izobrazbe, hierarhični položaj v podjetju, stopnjo zahtevanega strokovnega znanja in veščin, omejitve in delovne izkušnje, zadevni sektor dejavnosti in regijo. Na posamezne ravni fiksnih prejemkov bi moralo posredno vplivati osnovno načelo usklajevanja tveganja.

XII.II. Usklajevanje variabilnih prejemkov s tveganjem

XII.II.I Postopek usklajevanja tveganja

95. Da bi omejili pretirano prevzemanje tveganja, bi morali variabilni prejemki temeljiti na uspešnosti in biti prilagojeni tveganju. UAIS bi moral za doseg tega cilja zagotoviti, da so spodbude za prevzemanje tveganj omejene s spodbudami za obvladovanje tveganja. Sistem prejemkov bi moral biti skladen s postopki učinkovitega obvladovanja tveganj in vodenja v UAIS.

XII.II.I.I Postopek merjenja uspešnosti in tveganja

96. Vzpostavitev sistema prejemkov bi se morala začeti z opredelitvijo ciljev UAIS, enote ter zaposlenih in naložbene strategije zadevnih AIS. Ti cilji bi morali izhajati iz poslovnega načrta UAIS, če obstaja, in bi morali biti skladni s pripravljenostjo UAIS za tveganje in naložbeno strategijo zadevnih AIS. Iz teh ciljev je mogoče neposredno izpeljati merila uspešnosti, na podlagi katerih bi bilo treba ocenjevati dosežene cilje zaposlenega med *obračunskim obdobjem*. Pravica do variabilnih prejemkov se pridobi („dodeli“) ob koncu *obračunskega obdobja* ali med tem obdobjem, ki mora trajati vsaj eno leto, lahko pa je tudi daljše. V nekaterih primerih se različna *obračunska obdobja* lahko prekrivajo. Če je ocenjevanje uspešnosti ustrezno zasnovano, so prejemki vezani na uresničevanje naložbene strategije zadevnih AIS in poslovnega načrta, če obstaja, ali ciljev UAIS. Nasprotno pa lahko merila uspešnosti, ki so slabo zasnovana, spodbujajo prevzemanje prevelikega tveganja. Pri ocenjevanju uspešnosti bi bilo treba upoštevati samo dejanske rezultate. Usklajevanje tveganja med merjenjem uspešnosti je mogoče na podlagi meril uspešnosti, prilagojenih tveganju, ali z naknadno prilagoditvijo meril

uspešnosti tveganju. Prilagoditev zaradi tveganja je lahko različna glede na dejavnost zaposlenega in področje poslovanja ali zadevni AIS.

XII.II.I.II Postopek dodelitve

97. UAIS bi moral po koncu *obračunskega obdobja* na podlagi predpisanega postopka dodelitve oceno uspešnosti izraziti kot sestavino variabilnih prejemkov za vsakega zaposlenega. To naj bi se običajno izvedlo s tako imenovanimi skupnimi sredstvi variabilnih prejemkov, ki se najprej določijo in nato dodelijo. Ker na ravni UAIS, poslovne enote in zaposlenega ni primerna uporaba vseh ukrepov v zvezi z uspešnostjo in tveganjem, bi moral UAIS opredeliti tveganja na posamezni ravni in zagotoviti, da sta s popravkom tveganja ustrezno zajeta obseg in trajanje tveganja na posamezni ravni. S tako imenovano „naknadno prilagoditvijo zaradi tveganja“ bi se morali prejemki prilagoditi morebitnemu neugodnemu razvoju v prihodnosti.

XII.II.I.III Postopek izplačil

98. Da bi dejansko izplačilo prejemkov prilagodili poslovnemu ciklu in politiki glede zahteve po izplačilih AIS, ki jih upravlja UAIS, in njihovim naložbenim tveganjem, bi se morali variabilni prejemki deloma izplačevati vnaprej (kratkoročno) in deloma odloženo (dolgoročno). Kratkoročna sestavina bi se morala izplačevati takoj po dodelitvi, z njo pa se zaposleni nagradujejo za uspešnost med *obračunskim obdobjem*. Dolgoročna sestavina bi se morala zaposlenim dodeljevati med *obdobjem odložitve* in po njem. Z njo bi se morali zaposleni nagraditi za dolgoročno uspešnost, ki je rezultat odločitev, sprejetih v preteklosti. Pred izplačilom odloženega dela bi se morali zahtevati ponovna ocena uspešnosti in, če je potrebno, prilagoditev zaradi tveganja, da bi se variabilni prejemki prilagodili tveganjem in napakam pri ocenah uspešnosti in tveganja, izvedenih, odkar je bila zaposlenim dodeljena sestavina variabilnih prejemkov. Tako imenovana naknadna prilagoditev zaradi tveganja bi morala biti vedno nujna, saj ob dodelitvi prejemka ni mogoče z gotovostjo oceniti končne uspešnosti.

XII.II.II Skupne zahteve za postopek usklajevanja tveganja

XII.II.II.I Časovni okvir

99. UAIS bi morali pri ocenjevanju tveganja in uspešnosti upoštevati trenutna in prihodnja tveganja, ki jih prevzemajo zaposleni, poslovna enota, zadevni AIS ali UAIS kot celota. V okviru tega bi morali preučiti, kako lahko dejavnosti zaposlenih vplivajo na AIS, ki jih upravljajo, ter na kratkoročni in dolgoročni uspeh UAIS. Za kaj takega bi moral UAIS časovni okvir merjenja tveganja in uspešnosti prilagoditi poslovnemu ciklu in politiki glede zahteve po izplačilih AIS, ki jih upravlja UAIS, ter njihovim naložbenim tveganjem. Zahteva, da UAIS uspešnost svojih zaposlenih ocenjuje v večletnem okviru, ki ustreza poslovnemu ciklu AIS, ki jih UAIS upravlja, pomeni, da se *obračunsko obdobje* in izplačilno obdobje za kratkoročne in dolgoročne prejemke skupaj nanašata na ustrezno obdobje.

100. Uravnoteženost obračunskega in izplačilnega obdobja bi morala biti odvisna od vrste AIS, ki jih UAIS upravlja, ter vrste poslovanja in dejavnosti zaposlenega. Vseeno je uporaba večletnih *obračunskih obdobj* bolj smiselna, saj se pri oceni uspešnosti lahko z gotovostjo upošteva več tveganj, kot so se pojavila od začetka *obračunskega obdobja*.

XII.II.II.II Merjenje stopenj tveganja in uspešnosti

101. Prejemki, vezani na uspešnost, bi morali poleg tveganj in uspešnosti posameznih dejavnosti vključevati parametre, povezane s tveganji in uspešnostjo zadevnega AIS in poslovne enote UAIS.

Znesek variabilnih prejemkov, do katerih je zaposleni upravičen, bi zato moral biti odvisen od njegove uspešnosti, uspešnosti njegove poslovne dejavnosti ali zadevnega AIS in uspešnosti UAIS. Relativna pomembnost posamezne stopnje meril uspešnosti bi morala biti določena vnaprej in ustrezno uravnotežena, da se upoštevajo delovno mesto ali odgovornosti zaposlenega.

102. Spremenljivke, na podlagi katerih se merita tveganje in uspešnost, bi morale biti čim bolj povezane z ravno odločanja zaposlenega, ki je predmet prilagoditve zaradi tveganja, da bi kar najbolj vplivale na vedenje zaposlenih. Merila uspešnosti bi morala vključevati dosegljive cilje in ukrepe, na katere zaposleni lahko neposredno vpliva. Za višje vodstvo bi lahko UAIS na primer zasnovali politike prejemkov, ki bi vključevale finančne ukrepe na podlagi uspešnosti vseh AIS, ki jih upravlja UAIS, ali celotnega UAIS, ali za uspešnost in tveganja enot, ali odločitve, določene s strategijo višjega vodstva. Nasprotno pa bi bili idealni spremenljivki za vodjo poslovne enote uspešnost in tveganje navedene enote.

XII.II.II.III Kvantitativni in kvalitativni ukrepi

103. V postopku usklajevanja tveganja bi se morali uporabljati kvantitativni in kvalitativni pristopi (npr. merjenje uspešnosti ali tveganja; določitev skupnih sredstev in prilagoditev zaradi tveganj).

104. Kvantitativni ukrepi imajo lahko nekaj prednosti v smislu preglednosti, če so vnaprej določeni. Zato lahko bolj neposredno vplivajo na vedenje zaposlenih. Vendar kvantitativni ukrepi ali merila ne zadoščajo za merjenje vseh tveganj ali uspešnosti ali za prilagoditev prejemkov tveganju. UAIS bi morali za dopolnitev merjenja in prilagoditve zaradi tveganja ali uspešnosti uporabiti tudi kvalitativne pristope.

XII.II.II.IV Ukrepi presoje

105. Kadar koli se merjenje tveganja in uspešnosti ali prilagoditev zaradi tveganja izvajajo na podlagi presoje, je treba zagotoviti:

- jasno zapisano politiko z opisom parametrov in ključnih ugotovitev, na katerih bo presoja temeljila;
- jasno in popolno dokumentacijo končne odločitve v zvezi z merjenjem tveganja in uspešnosti ali prilagoditve zaradi tveganja;
- vključitev zadevnih strokovnjakov iz *nadzornih funkcij*;
- pridobitev ustreznih ravni odobritve, npr. *upravnega organa* ali *nadzorne funkcije*, ali odbora za prejemke, ter
- upoštevanje osebnih pobud upravljavca, ki izvaja presojo, npr. na podlagi pregledov rezultatov.

106. Za kvantitativne in kvalitativne ukrepe bi morali biti UAIS pripravljene razkriti in objaviti vse elemente presoje, ki so jih vključili v postopek usklajevanja tveganja. UAIS bi morali zagotoviti tudi podrobne informacije pristojnemu organu, če se končni rezultat na podlagi ukrepov presoje občutno razlikuje od prvotnega rezultata na podlagi vnaprej določenih ukrepov.

XII.II.III Merjenje tveganja

107. UAIS bi morali upoštevati vsa tveganja, ne glede na to, ali so vključena v bilanco stanja ali ne, pri čemer bi morali razlikovati med tveganji, ki vplivajo na UAIS, AIS, ki jih upravlja, poslovne enote in posameznike. Opredelitev in količinsko določitev tveganja na ravni AIS je mogoče najti v politiki obvladovanja tveganja, ki jo mora uvesti, izvajati in vzdrževati UAIS in v kateri so opredeljena vsa pomembna tveganja, ki so jim AIS, ki jih upravljajo, izpostavljeni ali bi jim bili lahko izpostavljeni. UAIS bi morali tudi določiti, ali ukrepi, ki jih uporabljajo za prilagoditev zaradi tveganja, vključujejo „težko merljiva“ tveganja, kot sta tveganje ugleda in operativno tveganje.
108. Za upoštevanje vseh pomembnih tveganj bi morali UAIS uporabljati enake metode za merjenje tveganja, kot so uporabljene v politiki obvladovanja tveganja, določeni za AIS, ki jih upravlja UAIS. Prav tako bi morali UAIS upoštevati (i) tveganja, ki izhajajo iz dodatnega upravljanja KNPVP in iz storitev, ki se izvajajo na podlagi člena 6(4) direktive o UAIS, in (ii) morebitna tveganja poklicne odgovornosti, ki jih morajo UAIS kriti bodisi iz dodatnih lastnih sredstev bodisi z zavarovanjem poklicne odgovornosti v skladu s členom 9(7) direktive o UAIS.
109. Ob upoštevanju sorazmernosti bi morali biti izračuni obvladovanja tveganja pregledni, UAIS pa bi morali znati prikazati razčlenitev izračunov tveganja po AIS in povezanih poslovnih enotah UAIS ter različnih vrstah tveganosti pozicij v celotni organizaciji. Kakovost uporabljenih metod in modelov bi morala vplivati na to, koliko UAIS izvaja naprednejšo politiko variabilnih prejemkov, ki temelji na merjenju uspešnosti.

XII.II.IV Merjenje uspešnosti

XII.II.IV.I Kvalitativni/kvantitativni ukrepi

110. UAIS bi morali za ocenjevanje posameznikove uspešnosti uporabljati kvantitativna (finančna) in kvalitativna (nefinančna) merila.
111. Ustrezna kombinacija kvantitativnih in kvalitativnih meril bi morala biti odvisna od nalog in odgovornosti zaposlenega. Kvantitativna in kvalitativna merila ter njihova uravnoteženost bi morali biti v vsakem primeru predpisani in jasno dokumentirani za vsako raven in kategorijo zaposlenih.
112. Kvantitativni ukrepi bi morali zajemati dovolj dolgo obdobje, da se ustrezno zajame tveganje, ki ga prinaša ravnanje zaposlenega. Primeri kvantitativnih meril uspešnosti, ki se uporabljajo v sektorju upravljanja premoženja in izpolnjujejo zgoraj navedene določbe, so notranja stopnja donosa (IRR), dobiček pred obrestmi, davki in amortizacijo (EBITDA), količnik alfa, absolutni relativni donos, Sharпов količnik in zbrana sredstva.
113. Dodeljevanje variabilnih prejemkov bi moralo biti poleg upoštevanja kvantitativnih meril uspešnosti odvisno tudi od uspešnosti zaposlenih v zvezi s kvalitativnimi (nefinančnimi) ukrepi. Taki primeri so doseganje strateških ciljev, zadovoljstvo vlagateljev, ravnanje v skladu s politiko obvladovanja tveganja, skladnost z notranjimi in zunanji predpisi, vodenje, upravljanje, timsko delo, ustvarjalnost, motivacija ter sodelovanje z drugimi poslovnimi enotami in *nadzornimi funkcijami*. Tako določena kvalitativna merila bi lahko temeljila na skladnosti z ukrepi za obvladovanje tveganja, kot so omejitve in rezultati revizije. Negativna nefinančna uspešnost, zlasti neetično ali neskladno ravnanje, bi morala prevladati nad dobro finančno uspešnostjo zaposlenega in bi morala povzročiti znižanje variabilnih prejemkov zaposlenega.

XII.II.IV.II Relativna/absolutna in notranja/zunanja merila

114. Merila absolutne uspešnosti so merila, ki jih UAIS uvede na podlagi lastne strategije, kar vključuje profil tveganja in pripravljenost za tveganje UAIS in AIS, ki jih upravlja, kot je podrobneje določeno navzdol po verigi ravni poslovanja. Taka merila pomagajo zmanjšati tveganje, da bodo dodeljeni prejemki, ki niso upravičeni glede na uspešnost UAIS ali AIS. Prav tako pogosto ustvarjajo dolgoročne spodbude. Vendar je včasih težko natančno določiti absolutna merila uspešnosti, zlasti za nove udeležence ali za nove vrste finančnih storitev (s tveganji, ki jih je težko izmeriti), povezanih z upravljanjem AIS.
115. Relativna merila uspešnosti so merila, pri katerih se uspešnost primerja z osebami, ki delajo na istem področju, bodisi „notranjimi“ (to je znotraj organizacije) bodisi „zunanji“ (podobni AIS). Relativna merila uspešnosti je lažje določiti, saj je izhodišče za primerjavo že na voljo. Vendar taka merila prinašajo tveganje, da bodo variabilni prejemki, ki niso podprti z dolgoročno uspešnostjo poslovne enote ali UAIS ali AIS, ki jih upravlja, vseeno izplačani. V obdobju pozitivne finančne uspešnosti celotnega sektorja bi to lahko privedlo do „višanja ponudbe“ in „črednega vedenja“, kar bi spodbudilo prevzemanje prevelikih tveganj. V gospodarskem ciklu upadanja, ko lahko večina UAIS in AIS posluje slabo, lahko relativna merila vseeno prinesejo pozitivne rezultate (in tako nezadostno zmanjšanje skupnih variabilnih prejemkov UAIS), tudi če se je absolutna uspešnost v primerjavi s prejšnjimi obdobji poslabšala.
116. Notranje (npr. dobički) in zunanje (npr. cena delnic) spremenljivke prinašajo prednosti in slabosti, ki jih je treba pazljivo uravnotežiti. Notranja merila uspešnosti lahko spodbudijo sodelovanje zaposlenih, če ti lahko s svojim ravnanjem vplivajo na rezultate. To še zlasti drži, če so merila uspešnosti določena na ravni poslovne enote (in ne na ravni celotnega UAIS). Poleg tega je lažje uvesti dejavnike prilagoditve zaradi tveganja za notranja merila, saj je povezava z notranjimi tehnikami obvladovanja tveganja bolj očitna. Po drugi strani pa se taka merila lahko prirejajo in kratkoročno ustvarjajo popačene rezultate. Zunanja merila uspešnosti so manj podvržena tveganju takšnega prirejanja, čeprav se še vedno lahko pojavijo poskusi umetnega povečanja cene delnic (verjetno upošteveno samo za najvišje vodstvo).

XII.III. Postopek dodelitve

XII.III.I Določitev in razdeljevanje skupnih sredstev

117. UAIS bi morali sprejeti dokumentirano politiko postopka dodelitve in zagotoviti, da se vodijo evidence o določanju skupnih sredstev variabilnih prejemkov.

XII.III.II Prilagoditev zaradi tveganja v postopku dodelitve

118. UAIS bi morali pri določanju skupnih sredstev za prejeme ali posameznih dodelitev upoštevati celotni nabor sedanjih in morebitnih (nepričakovanih) tveganj, povezanih z dejavnostmi, ki se izvajajo. Z merili uspešnosti, na podlagi katerih se določijo skupna sredstva za prejeme, se prevzeta tveganja ne zajamejo nujno v celoti ali ustrezno, zato bi bilo treba z naknadnimi prilagoditvami zagotoviti popolno uskladitev variabilnih prejemkov s prevzetimi tveganji. UAIS bi morali preučiti, ali merila prilagoditve zaradi tveganja, ki jih uporabljajo, upoštevajo resna tveganja ali izjemne razmere.
119. UAIS bi morali določiti, do katere ravni lahko svoje izračune variabilnih prejemkov kvantitativno prilagodijo tveganju – bodisi do ravni poslovne enote ali še do nižjih ravni, na primer ravni trgovalnih oddelkov, če obstaja, ali celo na ravni posameznikov. UAIS bi morali določiti razčlenjenost, ki je primerna za posamezno raven.

XII.III.II.I Kvantitativna predhodna prilagoditev zaradi tveganja

120. Da bi zagotovili premišljeno in učinkovito shemo prejemkov, bi morali UAIS uporabiti več različnih kvantitativnih meril za svoj postopek prilagoditve zaradi tveganja. Običajno bi morala ta merila temeljiti na vsesplošnem okviru prilagoditve zaradi tveganja.
121. Pri merjenju dobičkonosnosti UAIS in njegovih poslovnih enot ter AIS, ki jih upravlja, bi bilo treba izhajati iz čistega prihodka, v katerega so vključeni vsi neposredni in posredni stroški, povezani z dejavnostjo. UAIS ne bi smeli izključiti stroškov informacijske tehnologije, stroškov raziskav, pravnih stroškov in stroškov dejavnosti, oddanih v zunanje izvajanje. Morali bi poskrbeti, da se skupna sredstva za prejemke ne „prilagajajo nazaj“, da bi ustrezala potrebam po prejemkih.
122. Kvantitativne predhodne prilagoditve zaradi tveganja, ki jih izvajajo UAIS, bi morale večinoma temeljiti na merilih, ki se znotraj UAIS že uporabljajo za druge namene obvladovanja tveganja. Tako bi morali biti omejitve in morebitna vprašanja v zvezi s temi merili upoštevni tudi za postopek glede prejemkov. Pri prilagoditvah zaradi tveganja bi bilo treba upoštevati izkušnje, pridobljene pri obvladovanju teh tveganj v drugih okoliščinah, poleg tega bi jih morali obravnavati kritično tako kot vse druge sestavine postopka obvladovanja tveganja.

XII.III.II.II Kvalitativna merila za predhodno prilagoditev zaradi tveganja

123. UAIS bi morali upoštevati kvalitativne dejavnike tveganja. Kvalitativne predhodne prilagoditve zaradi tveganja bi se lahko izvedle ob določitvi skupnih sredstev za prejemke za celotni UAIS in poslovno enoto ali ob določitvi ali dodeljevanju prejemkov posameznikov. Kvalitativne predhodne prilagoditve zaradi tveganja so pogoste na skupni in posamični ravni, v nasprotju s kvantitativnimi prilagoditvami, ki se navadno upoštevajo samo na ravni skupnih sredstev.
124. UAIS izvajajo kvalitativne prilagoditve zaradi tveganja ob dodeljevanju/določanju prejemkov posameznika z ocenami, ki lahko izrecno vključujejo dejavnike tveganja ali nadzora, kot so kršitve skladnosti, kršitve omejitev tveganja in izostanek notranjega nadzora (npr. na podlagi rezultatov notranje revizije).

XII.IV. Postopek izplačil

XII.IV.I Neodloženi in odloženi prejemki

125. Čeprav se prejemki usklajujejo s predhodnimi prilagoditvami zaradi tveganja, bi bilo treba zaradi negotovosti uvesti naknadne prilagoditve zaradi tveganja, da bi spodbude ostale popolnoma usklajene. To je mogoče izvesti samo, če se del prejemkov odloži.
126. Shema odlogov je opredeljena z različnimi sestavinami: (a) časovnim okvirom odložitve, (b) deležem variabilnih prejemkov, ki je odložen, (c) hitrostjo dospelosti odloženih prejemkov (*točko dospelosti*), (d) časovnim razponom od obračuna do plačila prvega odloženega zneska in (e) obliko odloženih variabilnih prejemkov. UAIS lahko svoje sheme odlogov razlikujejo s spreminjanjem teh petih sestavin. Če se ena od sestavin uporablja strožje, kot je nujno, lahko vpliva na nadzorni pregled za drugo sestavino. Vsekakor bi moral UAIS s kombiniranjem teh sestavin zagotoviti smiselno shemo odlogov, v kateri so spodbude za usklajevanje tveganja jasne.

XII.IV.I.I Časovni okvir in dospelost

127. *Obdobje odložitve* se vedno začne v trenutku izplačila vnaprejšnjega dela variabilnih prejemkov, poveže pa se lahko bodisi z denarnimi variabilnimi prejemki ali variabilnimi prejemki v obliki *finančnih instrumentov*. Konča se ob dospelju zadnjega variabilnega prejemka. Najkrajše *obdobje odložitve* je od tri do pet let, razen če lahko UAIS dokaže, da je poslovni cikel zadevnega AIS krajši; če tako na primer poslovni cikel zadevnega AIS traja eno leto, je lahko najkrajše *obdobje odložitve* eno leto. UAIS bi morali določiti *obdobje odložitve*, ki bi moralo biti izračunano na podlagi poslovnega cikla in politike glede zahteve po izplačilih zadevnega AIS ter glede na morebitni vpliv zaposlenih na profil tveganja AIS. Dejansko *obdobje odložitve* bi bilo treba nato prilagoditi odgovornostim in nalogam zaposlenih ter pričakovanim nihanjem vrednosti premoženja AIS, kar lahko velikokrat pomeni daljše časovne okvire. UAIS bi morali upoštevati daljša *obdobja odložitve* vsaj za člane *upravnega organa*.

XII.IV.I.II Točka dospelosti

128. Sorazmerna dospelost (ali plačilo) pomeni, da na primer za triletno *obdobje odložitve* ena tretjina odloženih prejemkov dospe ob koncu posameznega leta $n+1$, $n+2$ in $n+3$, kjer je „ n “ trenutek, v katerem se izmeri uspešnost za določitev variabilnih prejemkov. Priloga III vsebuje diagram, ki prikazuje primer sorazmerne razpršitve za shemo odložitve, v kateri se odloži 60 % variabilnih prejemkov (prvi diagram).

129. Obdobje dospelosti nikakor ne bi smelo biti krajše od enega leta (npr. ne na vsakih šest mesecev).

XII.IV.I.III Delež za odlog

130. Delež variabilnih prejemkov, ki naj bi bil odložen, znaša od 40 do 60 %, odvisno od vpliva, ki ga ima lahko zaposleni (ali kategorija zaposlenih) na profil tveganja AIS, ki jih upravlja UAIS, ter odgovornosti in izvajanju nalog, in odvisno od zneska variabilnih prejemkov. Če se UAIS odločijo, da delež za odlog določijo kot niz absolutnih zneskov (namesto z odstotki skupnega zneska variabilnih prejemkov – npr. del med 0 in 100: 100 % vnaprejšnjega plačila, del med 100 in 200: 50 % vnaprejšnjega plačila, preostanek pa se odloži, del nad 200: 25 % vnaprejšnjega plačila, preostanek pa se odloži ...), na povprečni ponderirani osnovi, bi taki UAIS morali upoštevati od 40- do 60-odstotni prag.

XII.IV.I.IV Časovni razpon med koncem obračunskega obdobja in dospelostjo odloženega zneska

131. Da bi zagotovili ustrezno oceno rezultatov uspešnosti in tako izvedli ustrezno naknadno prilagoditev zaradi tveganja, prvi odloženi delež ne bi smel biti izplačan prezgodaj po koncu *obračunskega obdobja*. Da bi bil odlog dejansko učinkovit glede na pobude zaposlenih, prvi znesek ne bi smel dospeti prej kot v 12 mesecih po obračunu.

XII.IV.II Gotovina v primerjavi s finančnimi instrumenti

XII.IV.II.I Vrste finančnih instrumentov

132. Zaposleni bi morali biti plačani v obliki *finančnih instrumentov* samo, če to ne povzroči napačne uskladitve interesov ali spodbudi prevzemanja tveganj, ki ni v skladu s profili tveganja ali aktom o ustanovitvi zadevnih AIS. Napačna uskladitev interesov bi se lahko pojavila v zvezi z *zaposlenimi s posebno naravo dela*, ki niso neposredno vključeni v upravljanje premoženja. Nagrajevanje teh

posameznikov s *finančnimi instrumenti* AIS bi lahko pomenilo nasprotje interesov glede na njihovo dolžnost neodvisnega opravljanja nalog, povezanih z navedenimi AIS.

133. Da bi interese *zaposlenih s posebno naravo dela* v UAIS, ki upravljajo več AIS, uskladili z interesi zadevnih AIS, po možnosti v skladu z organizacijo UAIS in pravno strukturo upravljanih AIS, bi morali *zaposleni s posebno naravo dela* prejemati *finančne instrumente*, povezane v glavnem z AIS, v zvezi s katerimi izvajajo svoje dejavnosti, pod pogojem, da to ne povzroči čezmerne koncentracije lastništva *finančnih instrumentov* – kar bi *zaposlenim s posebno naravo dela* olajšalo prevzemanje prevelikih tveganj. Če na primer eden od zaposlenih v UAIS, ki upravlja tri AIS (x, y in z), izvaja dejavnosti samo za AIS x, bi ta zaposleni načeloma mora prejemati *finančne instrumente*, povezane v glavnem z AIS x; če pa bi uporaba takega načela pripeljala do položaja, ko imajo *zaposleni s posebno naravo dela* premočan interes v AIS, za katerega opravljajo naloge, bi moral UAIS razmisliti o razširitvi *nabora finančnih instrumentov*, ki se izplačujejo, da bi *zaposlenim s posebno naravo dela* preprečil preveliko prevzemanje tveganj v zvezi z zadevnim(-i) AIS.
134. Razpoložljivost *finančnih instrumentov* je odvisna od pravne strukture zadevnih AIS in njihovih pravil upravljanja ali akta o ustanovitvi. Pri AIS, ki imajo pravno obliko podjetniškega sklada, bi morala obstajati možnost, da se z delnicami ali instrumenti, vezanimi na delnice, uskladijo interesi delničarjev in zaposlenih. Finančni instrumenti, vezani na delnice, so tisti, katerih vrednost temelji na presoji tržne vrednosti delnice in pri katerih je referenčna točka cena delnice, npr. pravice do denarnega izplačila razlike v vrednosti delnice, vrste „umetnih“ delnic.
135. Za AIS, ki so skupni skladi, bi morali biti *finančni instrumenti* sestavljeni iz enot zadevnega AIS, ali enakovrednih lastniških deležev; številni od teh AIS zaradi svoje pravne oblike nimajo možnosti instrumentov, vezanih na deleže. Celo za podjetniške sklade, ki ne kotirajo na borzi, je včasih težko določiti ceno delnice, ki pomeni čisto vrednost sredstev AIS, med dvema (vsaj letnima) izračunoma čiste vrednosti premoženja. V takih primerih se lahko uporabijo alternativni instrumenti, pri katerih se upošteva vrednost AIS in ki imajo enak predvideni učinek kot instrumenti, vezani na deleže.
136. Za *finančne instrumente* se pred dospelostjo ne bi smele izplačevati niti dividende niti obresti.

XII.IV.II.II Politika zadržanja

137. UAIS bi moral politiko zadržanja določiti v politiki prejemkov. Moral bi znati pojasniti, kako se politika zadržanja povezuje z drugimi ukrepi usklajevanja tveganja v celotni politiki prejemkov, in moral bi pojasniti, ali in kako razlikuje med *finančnimi instrumenti*, plačanimi vnaprej, in odloženimi *finančnimi instrumenti*.
138. *Obdobja zadržanja* kot najpomembnejši element politike zadržanja bi bilo treba povezati z dospelostjo *finančnih instrumentov*. *Obdobje zadržanja* je neodvisno od *obdobja odložitve*. To pomeni, da se za izpolnitev zahteve po najkrajšem *obdobju odložitve* od treh do petih let (kjer je primerno) *obdobje zadržanja* ne šteje. *Obdobje zadržanja* je lahko krajše ali daljše od *obdobja odložitve* za *finančne instrumente*, ki se ne izplačujejo vnaprej.
139. V primeru *finančnih instrumentov*, ki se izplačujejo vnaprej, so *obdobja zadržanja* edini razpoložljivi mehanizem za poudarjanje razlike med gotovino, izplačano vnaprej, in *finančnimi instrumenti*, dodeljenimi vnaprej, da se spodbude uskladijo z dolgoročnejsimi interesi UAIS in AIS, ki jih upravlja, ter vlagatelj v take AIS.

140. V primeru odloženih *finančnih instrumentov obdobja zadržanja* sledijo posameznemu dospelemu deležu (ti pojmi so ponazorjeni v drugem diagramu v Prilogi III). Pristojni organi lahko odločijo, ali so *obdobja zadržanja*, ki jih predlaga UAIS, zadostna in ustrezna.
141. Najkrajše *obdobje zadržanja* bi morale zadostovati za uskladitev spodbud z dolgoročnejsimi interesi UAIS, AIS, ki jih upravlja, in njihovih vlagateljev. Različni dejavniki lahko nakazujejo, da bi bilo lahko to obdobje daljše ali krajše. Daljša *obdobja zadržanja* bi bilo treba uporabiti za zaposlene, ki najpomembneje vplivajo na profil tveganja UAIS in AIS, ki jih upravlja.
142. *Obdobje zadržanja* je lahko krajše od *obdobja odložitve za finančne instrumente*, ki se ne izplačujejo vnaprej. Vendar bi morali večji in kompleksnejši UAIS razmisliti, da bi za svoje najvišje vodstvene delavce uporabili *obdobje zadržanja* za vnaprej izplačane *finančne instrumente*, ki presega *obdobje odložitve za odložene finančne instrumente* – kar je primer sorazmernosti.
143. *Finančne instrumente* bi bilo treba vrednotiti na dan njihove dodelitve (ob koncu *obračunskega obdobja*). Ta vrednost je podlaga za določitev minimalnega števila *finančnih instrumentov* in za poznejše naknadne prilagoditve številu *finančnih instrumentov*.
144. Vnaprejšnje izplačilo *finančnih instrumentov*, tudi z najkrajšim *obdobjem zadržanja*, na primer dveh let, ni enakovredno odloženim *finančnim instrumentom*. Odloženi *instrumenti* so predmet naknadne prilagoditve zaradi tveganja, ker se osnovna uspešnost testira za nazaj, kar lahko privede do zmanjšanja števila *finančnih instrumentov*, ki bodo na koncu izplačani (drugi diagram v Prilogi III).

XII.IV.II.III Minimalni delež finančnih instrumentov in njihova časovna porazdelitev

145. Zahteva iz odstavka 1(m) Priloge II k direktivi o UAIS, da se minimalna vrednost 50 % (kjer je primerno) uporabi za del sestavine variabilnih prejemkov, ki se odloži, in del sestavine variabilnih prejemkov, ki se ne odloži, pomeni, da bi se moral 50-odstotni minimalni prag za *finančne instrumente* uporabljati enako za neodloženi in odloženi del; z drugimi besedami, UAIS bi morali uporabljati enako izbrano razmerje med *finančnimi instrumenti* in gotovino za celotni znesek variabilnih prejemkov za del, vplačan vnaprej, pa tudi za odloženi del.

Primeri:

- **Dobra praksa:** UAIS za posamezno kategorijo *zaposlenih s posebno naravo dela* določi razmerje 50 *finančnih instrumentov*/50 gotovine za variabilne prejemke, skupaj s shemo 60-odstotne odložitve (to pomeni, da je neodloženih 40 % variabilnih prejemkov). To pomeni vnaprejšnje izplačilo 20 enot v *finančnih instrumentih* (to je 50 % od 40) in 20 enot v gotovini. Odloženi del sestavlja 30 enot v *finančnih instrumentih* in 30 enot v gotovini.
- **Dobra praksa:** UAIS za posamezno kategorijo *zaposlenih s posebno naravo dela* določi razmerje 70 *finančnih instrumentov*/30 gotovine za variabilne prejemke, skupaj s shemo 40-odstotne odložitve (to pomeni, da je neodloženih 60 % variabilnih prejemkov). To pomeni vnaprejšnje izplačilo 42 enot v *instrumentih* (to je 70 % od 60) in 18 enot v gotovini. Odloženi del sestavlja 28 enot v *finančnih instrumentih* in 12 enot v gotovini.
- **Slaba praksa:** Če bi moral UAIS za posamezno kategorijo *zaposlenih s posebno naravo dela* določiti razmerje 50 *finančnih instrumentov*/50 gotovine za variabilne prejemke, skupaj s

shemo 40-odstotne odložitve, se UAIS ne more odločiti za vnaprejšnje izplačilo 50 enot v gotovini in 10 v *finančnih instrumentih*, kar bi privedlo do odloženega izplačila 40 enot v *finančnih instrumentih*.

- Slaba praksa: Če bi morali UAIS za posamezno kategorijo *zaposlenih s posebno naravo dela* določiti razmerje 70 *finančnih instrumentov*/30 gotovine za variabilne prejemke, skupaj s shemo 50-odstotne odložitve, se UAIS ne more odločiti za vnaprejšnje izplačilo 50 enot v *finančnih instrumentih* in 0 v gotovini, kar bi privedlo do odloženega izplačila 20 enot v *finančnih instrumentih* in 30 v gotovini.

146. Drugi diagram v Prilogi III prikazuje primer take enakovredne porazdelitve *finančnih instrumentov* na neodloženi in odloženi del prejemkov.

147. Za namene zahteve, da se vsaj 50 % variabilnih prejemkov izplača v *finančnih instrumentih*, razen če upravljanje AIS znaša manj kot 50 % celotnega premoženja, ki ga upravlja UAIS, bi moral 50-odstotni prag temeljiti na čisti vrednosti sredstev AIS.

XII.IV.III Naknadna vključitev tveganja za variabilne prejemke

XII.IV.III.I Eksplicitne naknadne prilagoditve zaradi tveganja

148. „Naknadna prilagoditev zaradi tveganja“ bi morala pomeniti, da lahko UAIS tudi po dodelitvi prvotne sestavine variabilnih prejemkov zaposlenemu in po izplačilu vnaprejšnjega dela sčasoma in ko se rezultati ravnanja zaposlenih uresničijo, z znižanjem še vedno prilagodi variabilne prejemke.

149. Naknadna prilagoditev zaradi tveganja je mehanizem eksplicitnega usklajevanja tveganja, s katerim UAIS sam prilagodi prejemke zaposlenega na podlagi določb o *malusu* ali *vračilu prejetih sredstev* (npr. z znižanjem prejemkov v denarju ali z dodelitvijo manjšega števila *finančnih instrumentov*). Naknadna prilagoditev zaradi tveganja bi morala biti vedno vezana na uspešnost: tehnike, ki temeljijo na primer na znesku dividend ali gibanju cene delnic, ne zadoščajo, saj povezava z uspešnostjo zaposlenega ni dovolj neposredna. Naknadne prilagoditve zaradi tveganja se zato pogosto imenujejo tudi „prilagoditve glede na uspešnost“, saj so odziv na dejanske rezultate tveganja ravnanja zaposlenega. Ukrepi v zvezi z uspešnostjo, sprejeti na tej stopnji, bi morali UAIS omogočiti, da preuči (podobno kot s testiranjem za nazaj), ali je bila njegova prvotna predhodna prilagoditev zaradi tveganja pravilna. UAIS bi morali zagotoviti povezavo med prvotnim merjenjem uspešnosti in testiranjem za nazaj. Obseg naknadne prilagoditve zaradi tveganja je tako odvisen od kakovosti (točnosti) predhodne prilagoditve zaradi tveganja.

150. Učinek *malusov* se ne bi smel umetno povečati z izplačilom umetno visokih obresti (nad tržno vrednostjo) zaposlenemu za odložene dele v gotovini. *Malusi* vplivajo na *točko dospelosti*, zato ne morejo učinkovati po koncu *obdobja odložitve*. Poleg tega je *vračilo prejetih sredstev* metoda za doseganje naknadne prilagoditve variabilnih prejemkov zaradi tveganja.

151. UAIS lahko uporabijo posebna merila, na podlagi katerih se uporabita *malus* (za gotovinski del in del *finančnih instrumentov* odloženih prejemkov) in *vračilo prejetih sredstev*. Taka merila bi morala na primer vključevati:

- a. dokaze o neprimernem ravnanju ali resni napaki zaposlenega (npr. kršitev kodeksa ravnanja, če obstaja, in drugih internih pravil, zlasti v zvezi s tveganji);

- b. dejstvo, ali je finančna uspešnost AIS in/ali UAIS in/ali poslovna enota posledično precej nižja (uporabiti bi bilo treba posebne kazalnike);
- c. dejstvo, ali je AIS in/ali UAIS in/ali poslovna enota, v kateri zaposleni dela, doživela precejšen neuspeh pri obvladovanju tveganja;
- d. bistvene spremembe skupnega finančnega stanja UAIS.

152. *Vračilo prejetih sredstev* bi se običajno moralo uporabiti v primeru dokazane goljufije ali zavajajočih informacij. Kjer je to primerno, bi morali UAIS določbe o *vračilu prejetih sredstev* poleg teh primerov vključiti na primer za prejemke, prejete v nasprotju z direktivo o UAIS in/ali temi smernicami.

153. Naknadna prilagoditev zaradi tveganja bi lahko temeljila na kvantitativnih merilih in preišljeni presoji.

154. Da bi spremenljivke čim bolj vplivale na motivacijo zaposlenih, bi bilo treba z njimi meriti rezultate čim bližje ravni odločanja zaposlenega, ki je predmet naknadne eksplicitne prilagoditve. Spremenljivke za višje vodstvene delavce bi na primer verjetno morale temeljiti na rezultatih UAIS kot celote, na rezultatih enot ali odločitev, na katere je vplivala strategija višjega vodstvenega delavca. Po drugi strani pa naj bi se pri spremenljivkah za odgovornega vodjo poslovne enote upoštevali rezultati navedene enote.

XII.IV.III.II   Implicitne prilagoditve

155. Če imajo variabilni prejemki obliko *finančnih instrumentov*, je končno izplačilo zaposlenemu deloma odvisno od tržnih cen zaradi nihanja med *obdobjem odložitve* ali *zadržanja*. Ta implicitna prilagoditev prejemkov ni povezana z nobeno izrecno odločitvijo UAIS, temveč je povezana z obliko izplačila. Gibanje čiste vrednosti sredstev AIS ali – za AIS, ki kotirajo na borzi – gibanje cene delnic ne bi v nobenem primeru smelo zadoščati kot oblika naknadne prilagoditve zaradi tveganja. Vedno bi morala obstajati oblika eksplicitne prilagoditve zaradi tveganja na pobudo UAIS. Zlasti za zaposlene, ki niso vodilni delavci, ni nujno neposredne povezave med njihovimi odločitvami in vrednostjo AIS.

156. *Obdobje zadržanja* samo po sebi nikoli ne more zadoščati za oblikovanje naknadne prilagoditve zaradi tveganja za *finančne instrumente* in ne bi smelo biti nadomestilo za daljše *obdobje odložitve*.

XII.IV.III.III   Možnost popravkov navzgor

157. Tržna cena *finančnih instrumentov* se lahko zviša, tako da nanje posredno vpliva gibanje njihove vrednosti v obe smeri.

158. Eksplicitna naknadna prilagoditev zaradi tveganja (za gotovino in *finančne instrumente*) v nobenem primeru ne bi smela povzročiti zvišanja odloženega dela.

XII.V.   Skladnost nekaterih struktur prejemkov z zahtevami za uskladitev variabilnih prejemkov s tveganjem ter postopek dodelitve in izplačil

159. Čeprav je treba vse upoštevalne okoliščine upoštevati za vsak primer posebej, so smernice iz poglavij XII.II (Uskladitev variabilnih prejemkov s tveganjem), XII.III (Postopek dodelitve) in XII.IV (Postopek izplačil) lahko izpolnjene, kadar:

- a) mora UAIS najprej vlagateljem v AIS vrniti ves kapital, ki so ga prispevali v AIS, ki ga upravlja, in znesek dobičkov po predhodno dogovorjeni stopnji donosa (če obstaja), preden lahko *zaposleni s posebno naravo dela* v AIS prejmejo variabilno nadomestilo za upravljanje zadevnega AIS, ter
- b) se za nadomestilo, ki ga prejmejo *zaposleni s posebno naravo dela* v UAIS uporablja določba o *vračilu prejetih sredstev* do prenehanja zadevnega AIS.

XIII. Smernice o razkritju

XIII.I. Zunanje razkritje

XIII.I.I Posebne in splošne zahteve za razkritje

- 160. UAIS bi morali razmisliti o dodatnem razkritju informacij v zvezi s prejemki, ki se zahteva v odstavku 8 *Priporočila*, kolikor je ta upošteven tudi zanje. Imeti bi morali možnost, da razkrijejo informacije iz *Priporočila* z neodvisno izjavo o politiki prejemkov, rednim razkritjem v letnem poročilu ali kakšno drugo obliko. UAIS pa bi moral vedno zagotoviti jasno in razumljivo ter dostopno razkritje.
- 161. UAIS bi morali brez poseganja v veljavno zakonodajo o zaupnosti in varstvu podatkov razkriti podrobne informacije o svojih politikah in praksah prejemkov v zvezi z zaposlenimi, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja AIS, ki jih upravlja UAIS. Zagotoviti bi morali tudi splošne informacije o temeljnih značilnostih svojih politik in praks prejemkov, ki se uporabljajo v celotnem UAIS.
- 162. Razkritje informacij v zvezi s prejemki iz *Priporočila* je lahko sorazmerno, glede vrste in količine razkritih informacij pa bo veljalo načelo sorazmernosti celotnih prejemkov. Od malih ali nekompleksnih UAIS/AIS bi se moralo pričakovati samo, da zagotovijo nekaj kvalitativnih informacij in, kjer je primerno, zelo osnovne kvantitativne informacije. V praksi bi to lahko pomenilo, da se od takih UAIS/AIS ne pričakuje, da zagotovijo vse informacije iz odstavka 8 *Priporočila*. UAIS bi morali razkriti, kako upoštevajo sorazmernost.
- 163. Razkrite informacije bi morale biti objavljene vsaj enkrat na leto in čim prej, ko so na voljo.
- 164. Razkritje, izvedeno v skladu s tem poglavjem, ne bi smelo posegati v obveznosti razkritja informacij morebitnim vlagateljem iz člena 23 direktive o UAIS.

XIII.I.II Politika in prakse

- 165. V poročilu o razkritju bi bilo treba opisati postopek odločanja, na podlagi katerega se določi politika prejemkov za posameznike, za katere se uporablja. To lahko vključuje vodstveni postopek v zvezi z oblikovanjem politike prejemkov, informacije o organih (vključno z njihovo sestavo in mandatom), kot so odbor za prejemke ali zunanji svetovalci, ki so imeli pomembno vlogo pri oblikovanju politike prejemkov, pa bi morale biti vključene. UAIS bi morali opisati vlogo vseh zadevnih zainteresiranih strani, ki so sodelovale pri oblikovanju politike prejemkov. Poleg tega bi morale razkritje vključevati opis regionalnega področja uporabe politike prejemkov UAIS, vrst zaposlenih, ki se štejejo za pomembne nosilce tveganja, in meril za njihovo določitev.

166. Poročilo bi moralo vključevati informacije o povezavi med plačo in uspešnostjo. Take informacije bi morale vključevati opis glavne metrike merjenja uspešnosti, ki se uporablja za: UAIS, najvišje ravni poslovanja in posameznike (to so pregledi rezultatov). UAIS bi morali razkriti informacije v zvezi z zasnovo in strukturo postopkov prejemkov, na primer ključne značilnosti in cilje politike prejemkov, ter kako UAIS zagotavlja, da so zaposleni v *nadzornih funkcijah* plačani neodvisno od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo. Poročilo bi moralo vsebovati tudi opis različnih oblik variabilnih prejemkov, ki se uporabljajo (to so gotovina, lastniški kapital, opcije, drugi kapitalski instrumenti in dolgoročni načrti spodbud), pojasnjeni pa bi morali biti tudi razlogi za uporabo teh različnih oblik in za njihovo dodeljevanje različnim kategorijam zaposlenih. Poleg tega bi morali biti v poročilu obravnavani parametri, na podlagi katerih se različnim kategorijam zaposlenih dodeljujejo odloženi in neodloženi prejemki.
167. V poročilih o razkritju bi bilo treba opisati, kako UAIS med izvajanjem metodologij prejemkov upoštevajo zdajšnja in prihodnja tveganja, ki so jim izpostavljeni, in katera so ta tveganja. Prav tako bi moral opisati merila, na podlagi katerih se ta tveganja upoštevajo, pa tudi kako ta merila vplivajo na prejemke. UAIS bi morali prav tako razkriti, kako si prizadevajo za prilagoditev prejemkov, da bi se upoštevala dolgoročna uspešnost – kot pri politiki UAIS glede odložitve, dospelosti in prilagoditve uspešnosti.
168. V poročilih o razkritju bi bilo treba razkriti tudi kvantitativna (finančna) in kvalitativna (nefinančna) merila, ki jih UAIS uporabljajo pri ocenjevanju uspešnosti posameznika, ki vplivajo na politike in prakse prejemkov in so opisana v poglavju XII.II.IV.I (Kvalitativna/kvantitativna merila).
169. Razkritje bi moral izvesti in imeti v lasti *upravni organ*, ki dokončno potrjuje odločitve v zvezi s prejemki.

XIII.II. Notranje razkritje

170. Politika prejemkov UAIS bi morala biti dostopna vsem zaposlenim v UAIS. UAIS bi morali zagotoviti, da se iz informacij o politiki prejemkov, ki se razkrijejo interno, razvidne vsaj podrobnosti, ki se razkrijejo zunanje. Informacije, zagotovljene zaposlenim, tako lahko odvisno od velikosti, notranje organizacije ter narave, obsega in kompleksnosti dejavnosti UAIS vsebujejo nekatere elemente iz poglavja III (Razkritje) *Priporočila*. Zaposleni bi morali biti vnaprej seznanjeni z merili, na podlagi katerih se bodo določali njihovi prejemki. Postopek ocenjevanja bi moral biti ustrezno dokumentiran in pregleden za zadevnega zaposlenega. Zaupni kvantitativni vidiki prejemkov zaposlenih ne bi smeli biti predmet notranjega razkritja.

Priloga I Korelacijska tabela Priporočilo/direktiva o UAIS

	Priporočilo	Direktiva o UAIS
1.	Oddelek II, odst. 3(1)	Priloga II, odst. 1(a)
2.	Oddelek II, odst. 3(2) in 6(1)	Priloga II, odst. 1(b)
3.	Oddelek II, odst. 6(2)	Priloga II, odst. 1(c)
4.	Oddelek II, odst. 6(5)	Priloga II, odst. 1(d)
5.	Oddelek II, odst. 6(6)	Priloga II, odst. 1(e)
6.	Oddelek II, točki 5(1) in 5(4)	Priloga II, odst. 1(g)
7.	Oddelek II, odst. 5(2)	Priloga II, odst. 1(h)
8.	Oddelek II, točki 4(1) in 4(2)	Priloga II, odst. 1(j)
9.	Oddelek II, odst. 4(5)	Priloga II, odst. 1(k)
10.	Oddelek II, odst. 5(3)	Priloga II, odst. 1(l)
11.	Oddelek II, odst. 4(4)	Priloga II, odst. 1(m)
12.	Oddelek II, odst. 4(3)	Priloga II, odst. 1(n)
13.	Oddelek II, odst. 6(4)	Priloga II, odst. 3

Priloga II Opredelitev načel o prejemkih, ki so vključena v direktivo o UAIS

Zahteve iz direktive o UAIS – Priloga II		Odstavki teh smernic, ki se nanašajo na zadevno zahtevo	Področje uporabe	Možnost prenehanja uporabe zahteve na podlagi sorazmernosti
Odst. 1(a)	Politika prejemkov je skladna s premišljenim in uspešnim obvladovanjem tveganja in ga spodbuja, ne spodbuja pa tveganja, ki ni skladno s profili tveganja, pravili upravljanja ali aktom o ustanovitvi AIS, ki jih upravljajo;	78–81	Samo za <i>zaposlene s posebno naravo dela</i> , vendar je zelo priporočljiva uporaba v celotnem UAIS, UAIS pa bi morali na zahtevo znati pojasniti, zakaj so zahtevo uporabili samo za <i>zaposlene s posebno naravo dela</i> .	Ne
Odst. 1(b)	Politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in interesi UAIS in AIS, ki jih upravljajo, ali vlagatelj v takšne AIS ter vsebuje ukrepe za preprečevanje nasprotij interesov;	78–81 38–51	Odstavki od 78 do 81 → samo za <i>zaposlene s posebno naravo dela</i> , vendar je zelo priporočljiva uporaba v celotnem UAIS, UAIS pa bi morali na zahtevo znati pojasniti, zakaj so zahtevo uporabili samo za <i>zaposlene s posebno naravo dela</i> ; odstavka 38 in 51 → obvezno za celoten	Ne

			UAIS;	
Odst. 1(c)	Upravni organ UAIS v svoji nadzorni funkciji sprejema in redno pregleduje splošna načela politike prejemkov in je odgovoren za izvajanje te politike;	38–51	obvezno za celoten UAIS.	Ne
Odst. 1(d)	Nad izvajanjem politike prejemkov se vsaj enkrat letno izvede centralni in neodvisen notranji pregled glede skladnosti s politikami in postopki za prejeme, ki jih sprejme upravni organ v svoji nadzorni funkciji;	48–51	Obvezno za celoten UAIS	Ne
Odst. 1(e)	Osebe, ki opravljajo nadzorne naloge, je nagrajeno glede na dosežene cilje, povezane z njihovimi nalogami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, ki so pod njihovim nadzorom;	70–76	Obvezno za celoten UAIS	Ne
Odst. 1(f)	Prejemke visokih uslužbencev, ki opravljajo naloge obvladovanja tveganja in zagotavljanja skladnosti, neposredno nadzira odbor za prejeme;	70–76	Obvezno za celoten UAIS	Ne
Odst. 1(g)	Če so prejemki odvisni od uspešnosti, celoten znesek prejemka temelji na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in zadevne poslovne enote ali AIS ter splošnih rezultatov UAIS, pri ocenjevanju uspešnosti posameznika pa se upoštevajo finančna in tudi nefinančna	101–106 110–113	Samo za <i>zaposlene s posebno naravo dela</i> , vendar je zelo priporočljiva uporaba v celotnem UAIS.	Ne

	merila;			
Odst. 1(h)	Ocena uspešnosti se opravi v večletnem okviru, ki ustreza življenjskemu ciklu AIS, ki jih upravlja UAIS, s čimer se zagotovi, da postopek ocenjevanja temelji na dolgoročni uspešnosti in da se dejansko plačilo sestavin prejemka, ki temelji na uspešnosti, porazdeli na obdobje, ki upošteva politike glede zahteve po izplačilih AIS, ki jih upravlja, in njihova naložbena tveganja;	99–100 127–131	Samo za zaposlene s posebno naravo dela, vendar je vedno mogoča prostovoljna uporaba v celotnem UAIS.	Ne
Odst. 1(i)	Zajamčeni variabilni prejemki so izjema; izplačujejo se samo v okviru zaposlovanja novega osebja in so omejeni na prvo leto;	Ne obstaja.	Obvezno za celoten UAIS.	Ne
Odst. 1(j)	Fiksne in variabilne sestavine celotnega prejemka so ustrezno uravnotežene; fiksna sestavina je dovolj visok del celotnega prejemka, da omogoča izvedbo popolnoma prožne politike glede variabilnih sestavin prejemka, vključno z možnostjo, da se variabilne sestavine prejemka ne izplačajo;	94	Samo za zaposlene s posebno naravo dela, vendar zelo priporočljiva uporaba v celotnem UAIS.	Ne
Odst. 1(k)	Plačila v zvezi s predčasno prekinitvijo pogodbe so odraz uspešnosti, dosežene v tem času, in so določena tako, da ne nagrajujejo neuspešnosti;	87–89	Samo za zaposlene s posebno naravo dela, vendar je zelo priporočljiva uporaba v celotnem UAIS, UAIS pa bi morali na zahtevo znati pojasniti,	Ne

			zakaj so zahtevo uporabili samo za zaposlene s posebno naravo dela.	
Odst. 1(l)	Merjenje uspešnosti, ki se uporablja za izračun variabilnih sestavin prejemkov ali skupkov variabilnih sestavin prejemkov, vključuje celovit prilagoditveni mehanizem za vključitev vseh ustreznih vrst sedanjih in prihodnjih tveganj;	107–109 117–124	Samo za zaposlene s posebno naravo dela, vendar zelo priporočljiva uporaba v celotnem UAIS.	Ne
Odst. 1(m)	Glede na pravno strukturo AIS in njegovih pravil upravljanja ali njegov akt o ustanovitvi so znaten delež, v vsakem primeru pa vsaj 50 % variabilnih prejemkov sestavljajo enote ali deleži zadevnega AIS ali enakovredni lastniški deleži ali na deleže vezani finančni instrumenti ali enakovredni negotovinski finančni instrumenti, razen če upravljanje AIS znaša manj kot 50 % skupnega premoženja, ki ga UAIS upravlja – v tem primeru minimalna vrednost 50 % ne velja. Za finančne instrumente iz te točke velja ustrezna politika odložitve, oblikovana tako, da povezuje spodbude z interesi UAIS in AIS, ki ga upravlja, ter vlagatelji v takšne AIS. Države članice ali njihovi pristojni organi lahko omejijo vrste in oblike teh finančnih instrumentov ali pa nekatere	132–147	Samo za zaposlene s posebno naravo dela, vendar je vedno mogoča prostovoljna uporaba v celotnem UAIS.	Da

	<p>finančne instrumente po potrebi prepovedo. Ta odst. se uporablja tako za del variabilnega prejemka, za katerega se izplačilo odloži v skladu s točko (n), kot za del variabilnega prejemka, za katerega se izplačilo ne odloži;</p>			
Odst. 1(n)	<p>Znatni delež, in v vsakem primeru vsaj 40 % variabilne sestavine prejemka, se odloži za obdobje, ki ustreza poslovnemu ciklu in politiki glede zahteve po izplačilih zadevnega AIS, ter se ustrezno uskladi z naravo poslovanja in tveganji tega AIS.</p> <p>Obdobje iz te točke znaša vsaj od tri do pet let, razen če je poslovni cikel zadevnega AIS krajši; prejemki, za katere velja odlog, dospejo v izplačilo po načelu sorazmernosti; če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, se odloži vsaj 60 % zneska;</p>	125–131	Samo za <i>zaposlene s posebno naravo dela</i> , vendar je vedno mogoča prostovoljna uporaba v celotnem UAIS.	Da
Odst. 1(o)	<p>Variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem, se izplačajo ali dospejo v izplačilo le, če so glede na finančno stanje UAIS kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne poslovne enote, AIS in posameznika.</p> <p>Skupni variabilni prejemki so na splošno občutno manjši, kadar je finančna uspešnost UAIS ali AIS šibka ali negativna, pri čemer se pri že zasluženih zneskih upošteva</p>	34–36 117–124 148–158	Samo za <i>zaposlene s posebno naravo dela</i> , vendar je vedno mogoča prostovoljna uporaba v celotnem UAIS.	Da

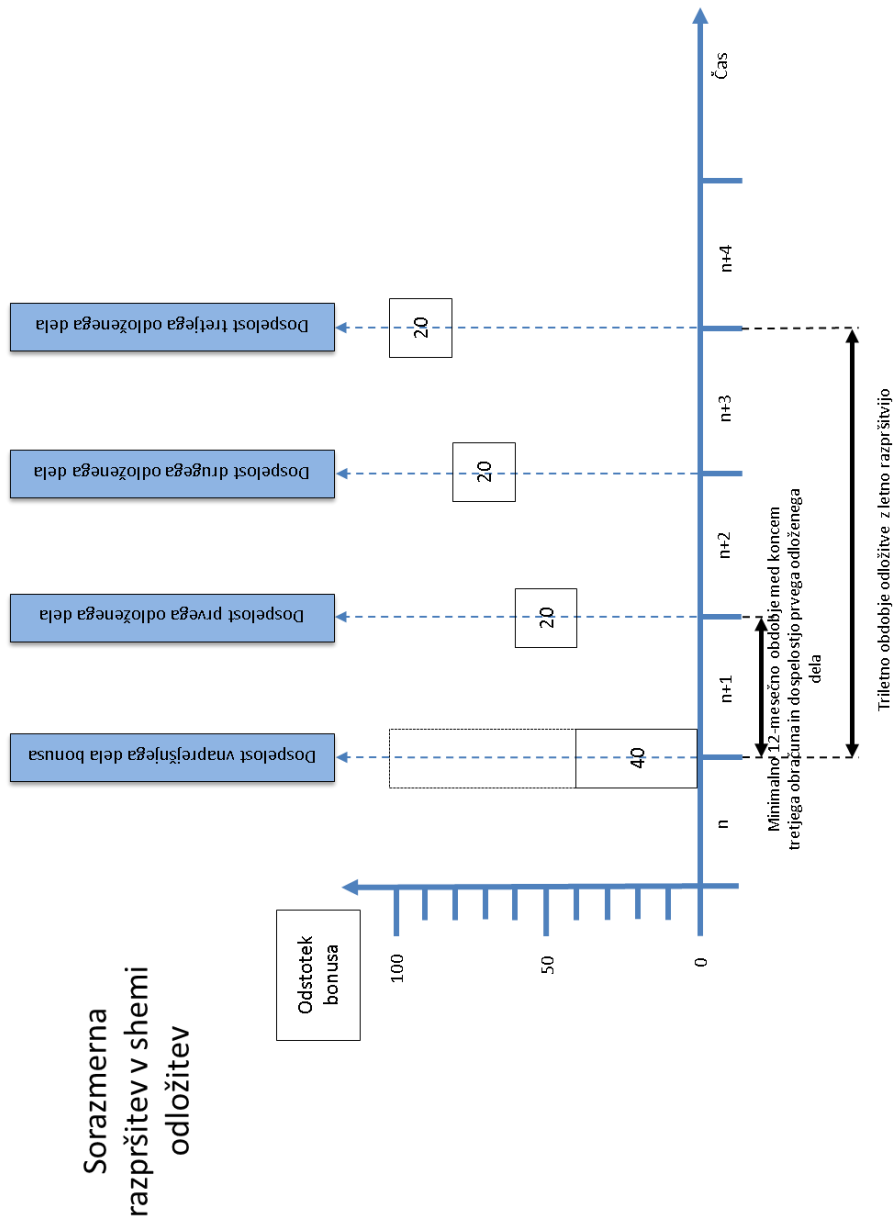
	aktualno nadomestilo in zmanjšanje izplačil, vključno z <i>malusom</i> ali dogovori glede <i>vračil prejetih sredstev</i> ;			
Odst. 1(p)	<p>Pokojninska politika je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi UAIS in AIS, ki ga upravlja.</p> <p>Če delavec zapusti UAIS pred odhodom v upokojitev, UAIS hrani njegove diskrecijske pokojninske ugodnosti v obdobju pet let v obliki finančnih instrumentov, opredeljenih v točki (m). Če delavec izpolni pogoje za upokojitev, se diskrecijske pokojninske ugodnosti delavcu izplačajo v obliki finančnih instrumentov, opredeljenih v točki (m), zanje pa velja petletno <i>obdobje odložitve</i>;</p>	78–86	Samo za <i>zaposlene s posebno naravo dela</i> , vendar je zelo priporočljiva uporaba v celotnem UAIS, UAIS pa bi morali na zahtevo znati pojasniti, zakaj so zahtevo uporabili samo za <i>zaposlene s posebno naravo dela</i> .	Ne
Odst. 1(q)	Osebe se mora zavezati, da ne bo uporabljalo osebnih strategij zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo ter s tem posegalo v učinke usklajevanj tveganj iz njihovih dogovorov glede prejemkov;	90–92	Samo za <i>zaposlene s posebno naravo dela</i> , vendar je zelo priporočljiva uporaba v celotnem UAIS, UAIS pa bi morali na zahtevo znati pojasniti, zakaj so zahtevo uporabili samo za <i>zaposlene s posebno naravo dela</i> .	Ne
Odst. 1(r)	Variabilni prejemki se ne izplačajo s finančnimi instrumenti ali metodami, ki	15–18	Obvezno za celoten UAIS.	Ne

	omogočajo izogibanje zahtevam iz te direktive.			
Odst. 2	<p>Načela iz odstavka 1 se uporabljajo za vse vrste prejemkov, ki jih izplača UAIS, za vse zneske, ki jih neposredno plača AIS, vključno s spodbujevalno provizijo, in za vse prenose enot ali deležev AIS, ki so namenjeni kategorijam osebja, vključno z višjim vodstvom, nosilci tveganja in nadzornimi funkcijami ter vsemi delavci, ki prejemajo celotne prejemke, zaradi katerih spadajo v isto plačno skupino kot višje vodstvo in nosilci tveganj, katerih poklicne dejavnosti imajo bistven vpliv na njihov profil tveganja ali profil tveganja AIS, ki ga upravljajo.</p>	10–22	Obvezno za celoten UAIS	Ne
Odst. 3	<p>Večji UAIS ali UAIS, ki upravljajo večje AIS, ki imajo večjo notranjo organizacijo ali ki so večji po naravi, obsegu in zapletenosti svojih dejavnosti, ustanovijo odbor za prejemke. Ta je urejen tako, da lahko strokovno in neodvisno presoja politike in prakse prejemkov ter spodbude za obvladovanje tveganja.</p> <p>Odbor za prejemke je odgovoren za pripravo odločitev v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in obvladovanje tveganja zadevnega UAIS ali AIS in jih bo sprejel upravni</p>	52–64	Obvezno za celoten UAIS.	Da

	<p>organ v svoji nadzorni funkciji. Odboru za prejemke predseduje član upravnega organa, ki v zadevnem UAIS ne opravlja nobene izvršilne funkcije. Člani odbora za prejemke so člani upravnega organa, ki v zadevnem UAIS ne opravljajo nobene izvršilne funkcije.</p>			
--	--	--	--	--

Priloga III Shematski prikaz nekaterih mehanizmov odložitve

Obračun : odložitev : zadržanje

